

# Catehismul mic

de Martin Luther

Partea I

## CELE ZECE PORUNCI DUMNEZEIETI

### Porunca I

Eu sunt Domnul, Dumnezeuul tău. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine!  
Ce înseamnă asta?

Să ne temem de Dumnezeu și să-l iubim mai presus de orice. De asemenea, să ne punem toată încrederea în El.

### Porunca II

Să nu iei numele Domnului, Dumnezeuului tău în deșertm căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert numele Lui!  
Ce înseamnă asta?

Să ne temem de dumnezeu și să-l iubim, așa încât să nu ne întrebuițăm de numele Lui spre a blestema, a jura, a ne deda la vrăjitorii, a minții sau a înșela, ci să chemăm numele Lui în orice nevoie, ca să ne rugăm, să mulțumim și să-l proslăvim.

### Porunca III

Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești!  
Ce înseamnă asta?

Să ne temem de Dumnezeu și să-l iubim, așa încât să nu disprețuim nici propovăduirea nici Cuvântul lui Dumnezeu, ci să le privim sfinte, să le ascultăm cu bucurie și să învățăm din ele.

### Porunca IV

Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să-ți fie ție bineși să ai parte de o viață lungă în țara ta!

Ce înseamnă asta?

Să ne temem de Dumnezeu și să-l iubim, așa încât să nu disprețuim, nici să întărităm mânia pe părinții sau pe superiorii noștri, ci să-i cinștim, să le slujim, să ascultăm de ei, să-i iubim și să-i prețuim.

### Porunca V

Să nu ucizi!

Ce înseamnă asta?

Să ne temem de Dumnezeu și să-l iubim, așa încât să nu provocăm aproapelui nostru nici o daună sau suferință în trup, ci să-l ajutăm și să-l susținem în orice nevoie trupească.

### **Porunca VI**

Să nu preacurvești [comiți adulter]!

Ce înseamnă asta?

Să ne temem de Dumnezeu și să-l iubim, așa încât să trăim în curăție și stăpânire de sine, atât în cuvinte, cât și în fapte și fiecare să-l iubească și să-l cinstească pe partenerul său în căsnicie.

### **Porunca VII**

Să nu furi!

Ce înseamnă asta?

Să ne temem de Dumnezeu și să-l iubim, așa încât să nu ne însușim banii sau bunurile aproapelui nostru nici să i le luăm prin mărfuri contrafăcute sau negustorie necinstită, ci dimpotrivă, să-l ajutăm să-și îmbunătățească și să-și păstreze bunurile cât și cele necesare existenței.

### **Porunca VIII**

Să nu mărturisești strâmb împotiva aproapelui tău.!

Ce înseamnă asta?

Să ne temem de Dumnezeu și să-l iubim, așa încât nu-l mințim pe aproapele nostru, nici să-l trădăm, să-l calomniem (vorbim de său) sau să-i distrugem reputația, ci dimpotrivă, să-l îndreptăm, să vorbim bine despre el și să întoarcem toate lucrurile spre bine.

### **Porunca IX**

Să nu poftești casa aproapelui tău!

Ce înseamnă asta?

Să ne temem de Dumnezeu și să-l iubim, așa încât să nu căutăm a lua prin vicleșug aproapelui nostru partea de moștenire sau casa lui și a ni le însuși printr-o aparență de dreptate, ci dimpotrivă, să căutăm a-l ajuta să le păstreze pentru el și să-i fim de folos ca să le înmulțească.

### **Porunca X**

Să nu poftești la nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.

Ce înseamnă asta?

Să ne temem de Dumnezeu și să-l iubim, așa încât să nu-i luăm aproapelui nostru soția, slujitorii sau vitele, nici să i le înstrăinăm, ci dimpotrivă, să-i îndemnăm pe aceștia să rămână și să facă ceea ce este de datoria lor să facă.

## Partea II

# **C r e z u l** **(Mărturia de credință apostolică)**

## **Primul articol**

### *Despre Dumnezeu Tatăl și despre creațiune*

Cred în Dumnezeu Tatăl, Atotputernicul, creatorul cerului și al pământului.

#### Ce înseamnă asta?

Cred că Dumnezeu m-a creat pe mine și pe toate creaturile, mi-a dat trup și suflet, ochi urechi și toate mădularele, rațiune și toate simțurile și pe toate acestea mi le păstrează prin puterea Lui; pe deasupra îmi poartă de grijă din belșug în fiecare zi, ca să am îmbrăcăminte și încălțăminte, mâncare și băutură, casă și ogor și tot ce am nevoie pentru viață, mă apără de pagubeși mă ferește de primejdii și de orice rău; toate acestea doar prin harul Său și dragostea Lui de Părinte, fără vreun merit din partea mea; pentru toate acestea Îi sunt îndatorat să-L mulțumesc și să-L proslăvesc, să-L ascult și să-L slujesc. Aceasta este, fără putință de tăgadă, adevărat.

NOTĂ: Dumnezeu nu dorește tot ce se întâmplă, dar cu tot ce se întâmplă Dumnezeu urmărește un scop. Mântuitorul ne-a învățat să ne rugăm: „Facă-se voia Ta!” Nu voia Satanei, nici voia oamenilor nepricipuți, ci voia Lui Dumnezeu să se facă. În acest sens, este de datoria noastră să venim în ajutor celor ce au nevoie.

## **Al doilea articol**

### *Despre Fiul lui Dumnezeu și despre mântuire*

Cred în Isus Hristos, Domnul nostru, Fiul lui Dumnezeu, cel unul născut, care a fost zămislit de Duhul Sfânt și s-a născut din fecioara Maria; a suferit sub Pilat din Pont, a fost răstignit, a murit și a fost îngropat. S-a pogorât în locuința morților; a înviat a treia zi din morți, S-a suit la cer, șade la dreapta lui Dumnezeu, Tatăl cel atotputernic; de acolo va veni iarăși să judece viii și morții.

#### Ce înseamnă asta?

Cred că Isus Hristos, Dumnezeu adevărat născut din Tatăl în veșnicie și, totodată, om adevărat născut din fecioara Maria, este Domnul meu. Care pe mine, un om pierdut și osândit, m-a răscumpărat și m-a dobândit ca să fiu al Lui, m-a izbăvit de toate păcatele, de moarte și de puterea diavolului, nu cu aur sau argint, ci cu sângele Lui sfânt și scump și cu suferințele și moartea Lui fără vină; pentru ca să fiu al Lui, să treiesc în Împărăția Lui, sub cârmuirea Lui și să-L slujesc în neprihănire veșnică, fără păcat, și în fericire veșnică, așa cum el a înviat din morți, trăiește și domnește în veșnicie. Aceasta este, fără putință de tăgadă, adevărat.

## **Al treilea articol**

### *Despre Duhul Sfânt și despre sfințire*

Cred în Duhul Sfânt; în Biserica cea sfântă, creștină, părtășania sfinților; în iertarea păcatelor, în învierea morților și în viața veșnică.

Ce înseamnă asta?

Cred că nu sunt în stare să cred în Isus Hristos, Domnul meu, sau să vin la El, numai datorită minții mele sau prin puterea mea, ci Duhul Sfânt m-a chemat prin Evanghelie, m-a luminat cu darurile Sale, m-a sfințit și mă păstrează în credința cea dreaptă, așa cum cheamă întreaga creștinătate de pe fața pământului, o adună, luminează, sfințește și păstrează lângă Hristos, în credința adevărată.

În această creștinătate El îmi iartă din belșug, zi de zi, toate păcatele, mie și tuturor credincioșilor, iar în Ziua de Apoi mă va învia din morți, pe mine și pe toți morții, și-mi va da viața veșnică mie și tuturor celor ce cred în Isus.

Aceasta este, fără puțință de tăgadă, adevărat.

Partea III

## **Rugăciunea Domnului**

*(Tatăl nostru)*

Tatăl nostru care ești în ceruri.

Ce înseamnă asta?

Dumnezeu dorește să ne îndemne, cu blândețe, să credem că el este cu-adevărat Tatăl nostru, iar noi suntem cu-adevărat copii lui, așa încât să avem îndrăzneala și încrederea să venim la El cu cererile noastre, așa cum vin niște copii preaiubiți la tatăl lor cel iubitor.

### **Prima cerere**

Sfințească-se Numele Tău.

Ce înseamnă asta?

Numele lui Dumnezeu este prin Sine Însuși sfânt, și curat, iar noi cerem prin această rugăciune ca el să se sfințească și în viața noastră.

Cum se realizează acest fapt?

Prin aceea că Cuvântul lui Dumnezeu este învățat clar și curat, iar noi trăim în sfințenie, după Cuvântul lui Dumnezeu, ca niște copii ai Lui. La aceasta Te rugăm să ne ajuți, iubite Tată din ceruri.

Cine însă învață și trăiește altfel decât ne învață Cuvântul lui Dumnezeu, acela pângărește Numele lui Dumnezeu între noi.

Ferește-ne de așa ceva, tatăl nostru care ești în ceruri.

### **A doua cerere**

Vie împărăția Ta.

Ce înseamnă asta?

Împărăția lui Dumnezeu vine și fără rugăciunea noastră, de la sine, dar noi cerem în această rugăciune ca ea să vină și în viața noastră.

Cum se realizează acest fapt?

Prin aceea că Tatăl nostru cel ceresc ne dă Duhul său cel Sfânt, așa încât, prin harul Său, ajungem să credem Cuvântul Său și să trăim după el, atât aici, pe pământ, cât și dincolo, în veșnicie.

### **A treia cerere.**

Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ.

Ce înseamnă asta?

Voia lui Dumnezeu cea bună și plină de îndurare se împlinește se împlinește și fără rugăciunea noastră; dar noi cerem, în această rugăciune, ca ea să se împlinescă și în viețile noastre.

Cum se realizează acest fapt?

Prin aceea că Dumnezeu frânge și împiedică orice dotință rea și orice acat al diavolului, al lumii și firii noastre pământești, care vor să ne facă să nu sfințim numele lui Dumnezeu și să nu lăsăm să vină întru noi împărăția Sa, întărindu-ne și păstrându-ne, prin credință, tari în Cuvântul Său, în toate zilele vieții noastre.

Aceasta este voia Lui cea bună și plină de îndurare.

### **A patra cerere**

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi.

Ce înseamnă asta?

Dumnezeu dă pâinea de toate zilele și fără rugăciunea noastră, a tuturor oamenilor, chiar și celor răi, dar noi cerem în această rugăciune ca el să ne dăruiască o inimă plină de recunoștință pentru aceasta, așa încât să primim pâinea noastră cea de toate zilele cu mulțumire.

Ce se înțelege prin „pâinea noastră cea de toate zilele” ?

Tot ce avem nevoie pentru trup și pentru existență, cum ar fi, mâncare, băutură, îmbrăcăminte, casă și gospodărie, ogor, vite, mobilă, bani, avere, consoartă evlavioasă, copii evlavioși, slujitori evlavioși, vreme prielnică, pace, sănătate, înfrânare, cinste, prieteni buni, vecini cumsecade și altele de felul acesta.

### **A cincea cerere**

Ci ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.

Ce înseamnă asta?

Noi cerem în această rugăciune, ca Tatăl nostru cel ceresc să nu ia în seamă păcatele noastre și să nu ne respingă rugăciunea din pricina lor, căci noi nu suntem vrednici de ceea ce cerem și nici n-am merita. Îl rugăm însă ca, deși păcătuim mult în fiecare zi și nu merităm altceva decât pedeapsă, să ne dăruiască toate acestea numai prin har.

De aceea, vrem și noi să iertăm din toată inima celor ce au păcătuit față de noi și să le facem bine.

### **A șasea cere**

Și nu ne duce pe noi în ispită.

Ce înseamnă asta?

Ce-i drept, Dumnezeu nu ispitește pe nimeni, dar noi cerem prin această rugăciune ca Dumnezeu să ne păzească și să ne păstreze, așa încât Cel Rău, lumea și firea noastră pământească să nu ne înșele și să nu ne ademenească la necredință, deznădejde sau alte lucruri rușinoase sau vicii; iar dacă am

ajunge să fim ispitiți de acestea, să nu fim biruiți de ele, ci să luptăm împotriva lor și, până la urmă, să fim biruitori.

### **A șaptea cerere**

Ci ne izbăvește de cel rău.

Ce înseamnă asta?

Noi cerem, în această rugăciune, ca Tatăl nostru din ceruri să ne izbăvească de Cel Rău și de toate relele și primejdiile care ar putea să vină peste noi în trup sau suflet, în avuție sau cinste; iar apoi, când vine pentru noi ceasul din urmă, să ne dăruiască un sfârșit fericit și să ne ia, cu îndurare, din această vale a plângerii, la El în cer.

**Amin!**

Ce înseamnă „Amin”?

Să fiu încredințat că astfel de cereri sunt plăcute Tatălui din ceruri și că El le ascultă, deoarece El însuși ne-a făgăduit că ne va asculta.  
Amin, amin, asta înseamnă: da, da, așa fie!

Partea a patra

## **SACRAMENTUL BOTEZULUI**

### **I. CE ESTE BOTEZUL ?**

Botezul nu este doar apă , ci apă sfințită prin Cuvântul lui Dumnezeu.

#### **Ce are acest Cuvânt al lui Dumnezeu?**

Domnul nostru Iisus Hristos spune în ultimul capitol al Evangheliei după Matei: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”.

### **II. CE NI SE DĂ PRIN BOTEZ, SAU LA CE NE FOLOSEȘTE BOTEZUL?**

Ni se dă iertare de păcate , izbăvire de moarte și de Cel Rău și fericire veșnică, tuturor celor care cred ceea ce spune și ne făgăduiește Cuvântul lui Dumnezeu.

Care sunt aceste cuvinte și făgăduințe ale lui Dumnezeu?

Domnul nostru Iisus Hristos spune în ultimul capitol al evangheliei după Marcu:

„Cine va crede și se va ”

### **III. CUM POATE APA SĂ SĂVÂRȘEASCĂ LUCRĂRI ATÂT DE MARI?**

Nu apa o face, ci Cuvântul lui Dumnezeu care este împreună cu apa botezului și în ea, precum și credința care se încrede în Cuvântul lui Dumnezeu, legat

de apa Botezului. Căci fără Cuvântul lui Dumnezeu apa rămâne apă și nu botez, dar împreună cu Cuvântul lui Dumnezeu este botez, adică o apă a vieții, plină de har, o spălare a nașterii din nou prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, așa cum îi scrie apostolul Pavel lui Tit în capitolul 3:

„El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci prin îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din bleșug peste noi, prin Iisus Hristos, Mântuitorul Nostru; pentru ca, odată socotiți neprihăniți prin harul Lui, să ne facem în nădejde, moștenitori ai vieții veșnice.”

Aceasta este fără putință de tăgadă adevărat.

#### **IV. Ce înseamnă botezul cu apă?**

Înseamnă că vechiul adam din noi este înecat, prin căință și pocăință zilnică, și moare împreună cu toate păcatele și poftetele rele, pentru ca să iasă la iveală și să învieze, în fiecare zi, un om nou, care să trăiască veșnic înaintea lui Dumnezeu în neprihănire și sfințenie.

#### **Unde stă scris așa ceva?**

Apostolul Pavel spune în epistola către romani, în capitolul 6:  
„Nu știți că toți câți am fost botezați în Iisus Hristos, am fost botezați în moartea Lui? Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi trăim o viață nouă”.

Partea a Cincea

## **Sacramentul Altarului sau Cina Domnului**

### **I. Ce este Sacramentul Altarului (cina Domnului)?**

Este, cu adevărat trupul și sângele Domnului nostru Iisus Hristos, în pâine și vin, sacrament instituit de Însuși Hristos, pentru ca noi creștinii, să mâncăm și să bem din ele.

#### **Unde stă scris așa ceva?**

Așa scriu evangheliștii Matei, Marcu, Luca și apostolul Pavel:

Domnul nostru Iisus Hristos, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și le-a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați, acesta este trupul meu, care se frânge pentru voi. Să faceți lucrul acesta spre pomenirea mea!”

Tot astfel, după Cină, a luat paharul și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat zicând: „Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se vaarsă pentru mulți spre iertarea păcatelor. Să faceți lucrul acesta spre pomenirea mea, ori de câte ori veți bea din el.”

## II. La ce folosește o astfel de mâncare și băutură?

Ceea ce ne spun cuvintele : „care se dă” și „care se varsă” pentru voi „spre iertarea păcatelor” este că în acest sacrament ni se dă iertarea păcatelor, viață și mântuire, întocmai cum ni se spune; căci acolo unde este iertarea păcatelor, este și viață și mântuire.

## III. Cum poate o mâncare și o băutură să săvârșească astfel de lucrări mari?

Binențeles că nu mâncarea și băutura le săvârșesc, ci cuvintele care stau asupra lor: „care se dă” și „care se varsă” pentru voi „spre iertarea păcatelor”. Aceste cuvinte sunt, pe lângă mâncarea și băutura trupească, partea principală din Cina Domnului. Iar cine dă crezare acestor cuvinte, acela are ceea ce spun și cuprind ele și anume: iertarea păcatelor.

## IV. Cine ia cina Domnului în chip vrednic?

A posti și a te pregăti trupește este o frumoasă înfrânare exterioară, dar vrednic și pregătit să ia Cina Domnului este cel care crede ceea ce spun cuvintele : „care se dă” și „care se varsă” pentru voi „spre iertarea păcatelor”. Cine însă nu crede aceste cuvinte sau se îndoiește de ele, acela este nevrednic și nepregătit, căci cuvintele „pentru voi” nu cer altceva decât o inimă plină de credință.

# Scurte explicații la CATEHISMUL MIC

## INTRODUCERE

### 1. De ce te numești creștin?

Sunt și mă numesc creștin pentru că, prin botez, am devenit membru al Bisericii lui Iisus Hristos și împreună cu Biserica, cred și Îl mărturisesc pe El ca fiind Izbăvitorul și Mântuitorul meu.

### 2. De unde iei învățătura care te călăuzește în cele privitoare la credința ta creștină?

Din Biblie care este numită și Sfânta Scriptură.

### 3. Ce este sfânta scriptură?

Sfânta Scriptură este Cuvântul lui Dumnezeu, care, prin inspirația Duhului Sfânt, a fost scrisă de profeți, evangheliști și apostoli, spre învățătura, îndreptarea, mângâierea și fericirea noastră veșnică.

2 Petru 1:21 „Nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”

2 Tim. 3:16 „Toată scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire.”

Ioan 20:30 „Lucrurile acestea au fost scrise, pentru ca voi să credeți că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și crezând să aveți viață în Numele Lui.”

4. Când ne-a fost dată Sfânta Scriptură?

Proorocii au scris Vechiul Testament înainte de nașterea lui Hristos, iar evangheliștii și apostolii au scris Noul Testament după nașterea lui Hristos. Evrei 1:1,2 „După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile ne-a vorbit prin Fiul.”

Fapte 1:8 „Voi veți primi o putere când se va pogorâ Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori.”

5. Care sunt, în ce orivește conținutul, părțile principale ale Sfintei Scripturi?

Legea și Evanghelia.

6. Ce ne vestește Dumnezeu prin lege?

Prin lege, Dumnezeu ne face cunoscute sfintele Sale porunci, ca să fim sfinți în inimă și în viață.

Mica 6:8 „Ți s-a arătat, omule, ce este bine.”

7. Ce ne împărtășește Dumnezeu prin Evanghelie?

Prin Evanghelie, Dumnezeu ne face cunoscut că, în dragostea Lui cea mare, ni l-a dat pe Fiul Său, Domnul nostru Iisus Hristos, pentru ca, prin el să fim mântuiți, sfințiți și să avem parte de fericirea veșnică.

1 Tim. 1:15 „Adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul care zice: Hristos Iisus a venit în lume ca să mântuiească pe cei păcătoși.”

## Partea Întâi

### **Cele zece porunci dumnezeiești**

8. Ce sunt „Cele zece porunci dumnezeiești” ?

*Cele zece porunci* sunt un scurt rezumat al Legii, dat nouă de Dumnezeu, prin Moise.

9. Cum a dat Dumnezeu oamenilor Legea Sa, înainte de a o fi revelat (descoperit) prin Cuvânt?

La creațiune, Dumnezeu a scris Legea Sa în inimile oamenilor.

10. Prin ce vedem Legea lui Dumnezeu în inimile Noastre?

Noi vedem Legea lui Dumnezeu în inimile noastre prin cuget (conștiință) care aprobă binele și ne îndeamnă să-l facem, dar interzice răul și-l osândește.

Rom. 2:14-15 „Când neamurile, măcar că nu au lege, fac din fire lucrurile legii, prin aceasta ei, care n-au lege, își sunt singuri lege; și ei dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor; fiind că despre lucrarea asta mărturisește cugetul și gândurile lor, care sau se învinovătesc, sau se desvinovătesc între ele.”

11. De ce a fost nevoie ca Legea lui Dumnezeu să fie descoperită prin Cuvântul?

Legea lui Dumnezeu a trebuit să fie descoperită prin Cuvânt, deoarece legea înscrisă în inimile oamenilor a fost întunecată prin păcat.  
Rom: 5:13 „Căci înainte de Lege păcatul era în lume. Dar păcatul nu este ținut în seamă câtă vreme nu este o lege.”

12. Care este cea mai de seamă poruncă a Legii?  
„Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și ce mai mare poruncă.  
Iar a doua, asemenea ei, este: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”  
Mat. 22:37-39; Deut. 6:5; Lev. 19:18

## Prima tablă a Legii

13. Ce este Dumnezeu?  
Dumnezeu este duh, de o supremă desăvârșire, veșnic și neschimbat, omniprezent, atotputernic, atotștiutor, atotînțelept, sfânt și drept, adevărat, bun și milostiv.  
Ioan 4:24 „Dumnezeu este Duh și cine se închină Lui trebuie să se închine în duh și în adevăr.”  
Ps. 90:2 „Înainte ca să se fi născut munții și înainte ca să se fi făcut pământul și lumea, din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu.”  
Ps. 102:27 „Tu rămâi același și anii tăi nu se cor sfâțși.”  
Ps. 139:7 „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de fața Ta?”  
Ps. 115:3 „Dumnezeul nostru este în cer. El face tot ce vrea.”  
Evrei 4:13 „Totul este gol și descoperit înainte ochilor Aceluia cu care avem a face.”  
Is. 28:29 „Minuant este planul Lui și mare este înțelepciunea Lui.”  
Ps. 45:7 „Tu iubești neprihănirea și urăști răutatea.”  
Rom 2:6 „El va răsplăti fiecăruia după faptele lui.”  
Ps. 33:4 „Cuvântul Domnului este adevărat și toate lucrările Lui se împlinesc cu credincioșie.”  
Ps. 118:1 „Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui”  
Ps. 103:8,10 „Domnul este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate. Nu ne face după păcatele noastre și nu ne pedepsește după fărădelegile noastre.”  
1 Ioan 4:6 „Dumnezeu este dragoste.”

## Porunca întâia

### Să nu ai alți dumnezei afară de Mine!

14. Ce ne împiedică Dumnezeu în prima poruncă?  
În prima poruncă, Dumnezeu ne interzice închinarea la idoli.

15. Când are loc închinarea la idoli?

Închinarea la idoli are loc atunci când omul se închină unui chip cioplit, sau la ceva creat de Dumnezeu, sau când ceva din lumea aceasta pune stăpânire pe inima lui și îl îndepărtează de Dumnezeu.

Exod. 20:2-5 „Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău. Să nu ai alți Dumnezei afară de Mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor, nici să le slujești.”

Rom 1:25 „Au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeuși au slujit li s-au închinat făpturilor în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci, Amin!”

Ier. 2: 13 „M-au părăsit pe mine, izvorul apelor vii și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate, care nu țin apă.”

#### 16. Ce ne poruncește Dumnezeu în întâia poruncă?

Dumnezeu ne poruncește să-L avem numai pe El ca Dumnezeul nostru, așa încât să ne temem de El și să-L iubim mai presus de toate lucrurile, să credem în El pe deplin și să ne punem toată încrederea în El.

Ecl. 12:13 „Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om.”

1 Ioan 4:19 „Noi îl iubim pt că el ne-a iubit mai întâi.”

Ps. 84:11-12 „Domnul Dumnezeu este un soare și un scut; Domnul dă îndurare și slavă și nu lipsește de nici un bine pe cei ce duc o viață fără prihană. Doamne al oștirilor, ferice de omul care se încrede în Tine!”

#### 17. Când ne temem de Dumnezeu mai presus de orice?

Ne temem de Dumnezeu mai presus de orice, atunci când nu ne temem de nimic altceva mult decât să facem ceva împotriva voii lui Dumnezeu.

Exod 20:20 „Să aveți frica Lui înaintea ochilor voștri, pentru ca să nu păcătuiți.”

Ps. 111:10 „Frica Domnului este începutul înțelepciunii.”

Fapte 5:29 „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni.”

#### 18. Când îl iubim pe Dumnezeu mai presus de orice?

Îl iubim pe Dumnezeu mai presus de toate lucrurile, atunci când îl Considerăm pe El ca pe cel mai mare bun al nostru și ascultăm cu bucurie de poruncile Lui.

Ps. 18:1-2 „Te iubesc din inimă, Doamne, tăria mea! Doamne, Tu ești stânca mea, cetățuia mea, Izbăvitorul meu. Dumnezeule, Tu ești stânca mea în care mă ascund, scutul meu, taria care ma scapa si intaritura mea.”

Ioan 5:3 „Dragostea de Dumnezeu sta in pazirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele.”

#### 19. Când credem în El pe deplin și ne punem toată încrederea în El?

Avem credință deplină în Dumnezeu și ne punem toată încrederea în El, atunci când avem o încredere deplină în Cuvântul Său, și în făgăduințele Sale, așa încât să căutăm și să așteptăm de la el tot ce este bun pentru trupul și pentru sufletul nostru.

Ps. 57:1 „În Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare.”

20. Ce legătură este între cea dintâi poruncă și celelalte porunci din legea lui Dumnezeu?

Porunca întâia cuprinde în sine toate celelalte porunci, așa încât noi nu putem împlini cu adevărat vreo poruncă a lui Dumnezeu, dacă nu ne temem de Dumnezeu, dacă nu-L iubim, nu credem pe deplin în El și nu ne punem toată încrederea în El.

## Porunca a doua

**Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeului tău, căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui!**

21. De ce trebuie ca Numele lui Dumnezeu să fie ținut în cinste și sfințit de noi?

Dumnezeu ni s-a făcut nouă cunoscut ca Dumnezeu, prin Numele Său; de aceea, Numele lui Dumnezeu trebuie să fie ținut în cinste de noi și sfințit ca și El însuși.

Ps. 111:9 „Numele Lui este sfânt și înfricoșat.”

Prov. 18:10 „Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost.”

22. Ce ne este interzis în cea de-a doua poruncă a lui Dumnezeu?

În cea de-a doua poruncă a lui Dumnezeu, ne este interzis să numim în chip ușuratec numele Domnului sau să vorbim în chip ușuratec despre Dumnezeu și, în general, să întrebuițăm Cuvântul lui Dumnezeu sau alte lucruri sfinte fără să gândim, sau în mod fățarnic ori rușinos.

Matei: 15:8 „Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.”

Ecl: 5:2 „Nu te grăbi să deschizi gura ca să nu-ți rostească inima cuvinte pripite înaintea lui Dumnezeu.”

Ps. 74:18 „Adu-ți aminte, Doamne, că vrăjmașul Te batjocorește și un popor nechibzuit hulește Numele Tău.”

23. Cu ce scop obișnuiesc îndeobște oamenii să ia în deșert Numele Domnului?

Ca să blesteme, să jure, în vrăjitorii, minciuni și înșelătorii.

24. Când este întrebuițat Numele lui Dumnezeu spre blestem?

Numele lui Dumnezeu se întrebuițează spre blestem atunci când omul dorește ca Dumnezeu să trimită ceva rău fie asupra lui însuși, fie asupra altuia.

Iacov 3:10 „Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul? Nu trebuie să fie așa, frații mei!”

25. Ce înseamnă a jura pe Numele lui Dumnezeu?

A jura pe numele Lui Dumnezeu înseamnă a-L lua pe Dumnezeu ca martor și judecător, cu scopul de a acorda greutate celor spus.

2 Cor. 1:23 „Iau pe Dumnezeu martor față de sufletul meu.”

#### 26. Care jurământ este cu păcat?

Jurământ cu păcat este orice jurământ strâmb, orice întrebuițare ușuratecă a numelui lui Dumnezeu în vorbirea de toate zilele și orice jurământ pe ceva care nu este Dumnezeu, fie el diavolul ori altceva.

Lev. 19:12 „Să nu jurați strâmb pe numele Meu, căci ai necinstit astfel numele Dumnezeului tău.”

Matei 5:37 „Felul vostru de vorbire să fie: <<Da! Da și Nu! Nu.>> Ce trece peste aceste cuvinte, vine de la cel rău.”

Ier. 5:7 „Cum să te iert? – zice Domnul – copiii tăi M-au părăsit și jură pe dumnezei care n-au ființă.”

#### 27. Ce înseamnă a jura strâmb?

A jura strâmb înseamnă a întări prin jurământ ceea ce este neadevărat sau nesigur, a călca o juruință sau a întări prin jurământ, cu intenția de a înșela, vorbiri neclare sau cu două înțelesuri.

#### 28. Când poate un creștin să jure pe numele lui Dumnezeu?

Când aceasta este de trebuință spre slava lui Dumnezeu sau spre binele aproapelui, creștinul trebuie să fi gata să presteze jurământ, ca și cum ar fi jurământul de credință jurământul la ocuparea unui serviciu sau la judecată, ca martor.

Ier. 4:2 „Dacă vei jura: <<Viu este Domnul!>> cu adevăr, cu nemâhnire și cu dreptate.”

Evrei 6:16 „Oamenii, ce-i drept, obișnuiesc să jure pe cineva mai mare; jurământul este o cheazășie, care pune capăt oricărei neînțelegeri dintre ei.”

#### 29. Ce înseamnă a întrebuița numele Domnului la vrăjitori?

A întrebuița numele Domnului la vrăjitorii, înseamnă a-L întrebuița spre a obține lucruri care nu ne-au fost făgăduite în Cuvântul Său, sau pe care le-am putea obține întrebuițând mijloace naturale.

Lev. 19:31 „Să nu vă duceți la cei ce cheamă duhurile morților, nici la vrăjitori.”

#### 30. Când este întrebuițat numele Domnului spre a minți, a înșela sau în alte scopuri rele?

Numele lui Dumnezeu este întrebuițat spre a minți sau a înșela atunci când se dă o învățătură mincinoasă drept Cuvânt al lui Dumnezeu, când se apără un fel de viețuire lumească și intenții necurate sub pretextul că ar fi spre slava lui Dumnezeu.

Matei 7:15 „Păziți-vă de prooroci mincinoși. Ei vina la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinlăuntru sunt niște lupi răpitori.”

2Tim. 3:2,5 „Oamenii vor fi iubitori de sine... având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.”

#### 31. Ce vrea Dumnezeu să ne învețe prin amenințarea legată de cea de-a doua poruncă?

Prin această amenințare, Dumnezeu vrea să ne învețe că a lua în deșert numele Domnului este un păcat greu, care nu va fi trecut cu vederea la judecata lui Dumnezeu, chiar dacă oamenii îl consideră puțin important și cred că nu va fi pedepsit.

32. Ce poruncește Dumnezeu în cea de-a doua poruncă?

Dumnezeu ne cere să-L mărturisim pe El cu inima și cu gura, să-L chemăm în orice nevoie, să ne rugăm Lui, să-L mulțumim și să-L proslăvim.

Evrei 13:15 „Prin El să aducem todeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor care mărturisesc numele Lui.”

Filip 4:6 „În orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.”

Ps. 103:1 „Binecuvântează, suflete, pe Domnul li tot ce este în mine să binecuvinteze numele Lui cel sfânt!”

## **Porunca a treia**

### **Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești!**

33. Care este ziua de odihnă?

În Vechiul Testament a fost rânduită ca zi de odihnă ziua a șaptea, adică Sâmbăta. În Noul Testament a fost sfințită ziua de Duminică, deoarece Domnul nostru Iisus Hristos a înviat din morți în această zi.

Exod 20:8,11 „Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile în săptămână și să-ți faci lucrul tău, dar în ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului Tău: să nu faci nici o lucrare în ea... Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.”

Apoca 1:10; Fapte 20:7; 1Cor. 16:2

34. Cu ce scop ne-a fost dată ziua de odihnă?

Ziua de odihnă ne-a fost dată pentru ca să ne odihnim în această zi de muncă pământească și să căutăm să ne zidim, în biserică, prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin sacrament(cina Domnului)

Ezec. 20:12 „Le-am dat și Sabatele mele care să fie un semn între mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.”

35. Ce poruncește Dumnezeu în cea de-a treia poruncă?

Dumnezeu poruncește să urmăm cu sfințenie Cuvântul Său și, ca atare, să întrebuițăm ziua de odihnă pentru scopurile ei sfinte.

36. Ce înseamnă să păstrăm ca pe ceva sfânt Cuvântul lui Dumnezeu?

A păstra Cuvântul lui Dumnezeu ca pe ceva sfânt, înseamnă a-L considera ca pe cea mai de preț comoară a sufletului, a-L asculta și a-L învăța cu bucurie și cu cinste și a-L păstra într-o inimă plină de credințioșie, așa încât felul nostru de viață să fie călăuzit de el.

Ps. 119:72 „Mai mult prețuiește pentru mine Legea gurii Tale, decât o mie de lucruri de aur și de argint.”

1 Tes. 2:13 „Atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu.”

Luca 11:28 „Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-L păzesc.”

Iacov 1:22 „Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri.”

37. De ce spune Dumnezeu în porunca a treia: „Adu-ți aminte”?

Dumnezeu spune: „Adu-ți aminte” pentru că dorește să luăm mîntuire ca atunci când vine ziua de odihnă, să fim pregătiți s-o trăim într-un mod vrednic de cinstea care i se cuvine.

Exod 16:23 „Mîine este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului.”

Ps. 84:2 „Sufletul meu suspină și tânjește de dor după curțile Domnului.”

38. Ce ne este interzis prin cea de-a treia poruncă a lui Dumnezeu?

Prin cea de-a treia poruncă a lui Dumnezeu ne este interzis să disprețuim propovăduirea și Cuvântul lui Dumnezeu.

39. Prin ce disprețuiește un om propovăduirea și Cuvântul lui Dumnezeu?

Un om își arată disprețul față de propovăduire și față de Cuvântul lui Dumnezeu prin aceea că lasă deoparte Cuvântul lui Dumnezeu și nu face uz de el, întrebuițează ziua de odihnă pentru lucrări lumești sau își pierde vremea cu alte lucruri, care îl împiedică să ia parte la o slujbă divină corespunzătoare.

Prov. 13:13 „Cine nesocotește Cuvântul lui Dumnezeu, se pierde.”

Evrei 10:24 „Să veghem unii asupra altora, ca să ne înemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei.”

40. Atunci, nu este îngăduit să facem nici o lucrare în ziua de odihnă?

Lucrările pe care le cere dragostea creștină și care nu se pot amâna fără daune, pot fi săvârșite în ziua de odihnă.

Marcu 2:27 „Sabatul a fost făcut pentru om, iată nu omul pentru Sabat.”

Matei 12:12 „Este îngăduit a face bine în zilele de Sabat.”

## CEALALTĂ TABLĂ A LEGII

### Despre dragostea de aproapele nostru

41. Cine este aproapele Nostru?

Toți oamenii, atât cei care ne sunt prieteni cât și cei ce ne sunt vrăjmași, cei pe care-i cunoaștem și cei pe care nu-i cunoaștem, săracii și bogații.

Matei 5:44 „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blastămă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc.”

2 Petru 1:57 „Dați-vă și voi toate silințele ca să fiți uniți cu credința voastră față de faptă; cu evlavia față de dragostea de frați; cu dragostea de frați față de iubirea de oameni.”

42. Cum să-l iubim pe aproapele nostru?  
Să-l iubim pe aproapele nostru ca și pe noi înșine.  
Matei 22:39 „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”  
Matei 7:12 „Tot ce vă doriți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel.”

## **Porunca a patra**

### **Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să-ți fie ție bine și să ai parte de o viață lungă în țara ta!**

43. Ce se înțelege, în porunca a patra, prin tată și mamă?  
Prin mamă și tată se înțelege superiorii noștrii.

44. Cine sunt cei numiți superiorii noștrii?  
Toți cei care, după rânduiala lui Dumnezeu, în afară de părinții noștrii, au o autoritate părintească asupra noastră, cum ar fi: autoritățile, învățătorii și superiorii de la serviciu.

45. Cu ce scop a dat Dumnezeu părinților și mai marilor noștrii putere asupra noastră?  
Dumnezeu a dat părinților și mai marilor noștrii putere asupra noastră, pentru ca aceștia, în calitate de slujitori ai lui Dumnezeu, să se îngrijească de noi ca niște părinți și, fiecare în felul lui, să contribuie spre binele nostru.  
Efes. 6:4 „Voi, părinților, nu întărâtați la mânie pe copiii voștrii, ci creșteți-i în mustrarea și învățătura Domnului.”  
Rom. 13:1,3,4 „Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și stăpânirile care sunt, au fost orânduite de Dumnezeu... Vrei dar să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele și vei avea laudă de la ea. El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău.”  
2 Cor 5:20 „Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în numele lui Hristos: Îmbrăcați-vă cu Dumnezeu!”  
Col. 4:1 „Stăpânilor, dați robilor voștri ce le datorăți și ce li se cuvine, căci știți că și voi aveți un Stăpân în cer.”

46. Ce ne poruncește Dumnezeu în cea de-a patra poruncă?  
Dumnezeu ne poruncește să-i ținem în cinste pe părinții și pe superiorii noștri, să le slujim, să le fim ascultători (în măsura în care ceea ce ne cer ei corespunde voinței lui Dumnezeu), să-i iubim și să-i respectăm.  
Col. 3:20 „Copii, ascultați de părinții voștrii, în toate lucrările, căci lucrul acesta place Domnului.”  
1 Petru 2:13-14 „Fiți supuși oricărei stăpâniri omenesci, pentru Domnul: atât împăratului, ca înalt stăpânitor, cât și dregătorilor, ca unii care sunt trimiși de el să pedepsească pe făcătorii de rele și să laude pe cei ce fac bine.”

Evrei 13:17 „Ascultați de mai marii voștri și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să de socoteală de ele; pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de nici un folos.”

47. Ce înseamnă a-i respecta pe părinții noștri și pe mai marii noștri? Înseamnă să-i ținem în cinste chiar și în absența lor (când nu sunt de față) și să ascultăm de ei ca și când ar fi de față.

48. Ce făgăduințe a legat Dumnezeu de cea de-a patra poruncă? Dumnezeu făgăduiește că ascultarea de cea de-a patra poruncă va avea drept urmare o binecuvântare constantă pe pământ, atât pentru fiecare individ în parte, cât și pentru întregul popor.

49. Ce ne interzice Dumnezeu în cea de-a patra poruncă? În cea de-a patra poruncă, Dumnezeu ne interzice să-i disprețuim sau să-i mâniem pe părinții și pe mai marii noștri, prin cuvinte sau prin fapte.  
Prov. 23:22 „Ascultă pe tatăl tău care te-a născut și nu nesocoti pe mama ta, când a îmbătrânit.”  
Rom. 13:12 „Cine se împotrivesc stăpânirii, se împotrivesc rânduielii puse de Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc, își vor lua osânda.”

## **Porunca a cincea**

### **Să nu ucizi!**

50. Care este cel mai mare dar pe care ni l-a dat Dumnezeu pe pământ? Cel mai mare dar pe care ni l-a dat Dumnezeu pe pământ este viața noastră, căci noi am fost creați după chipul lui Dumnezeu, iar durata vieții noastre aici pe pământ este o vreme de har, importantă și de neînlocuit.  
Iov 2:4 „Omul dă tot ce are pentru viața lui.”  
Rom. 14:8 „Dacă trăim, pentru Domnul trăim.”

51. Ce ne interzice Dumnezeu în cea de-a cincea poruncă? Dumnezeu ne interzice să aducem daune vieții aproapelui nostru, să-i luăm viața sau să-l rănim prin mânie, ură, răzbunare, sau refuzul de a-l ierta.  
Gen. 9:6 „Dacă varsă cineva sângele omului și sângele lui se fie vărsat de om; căci Dumnezeu a făcut pe om după chipul Lui.”  
1 Ioan 3:15 „Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș și știți că nici un ucigaș n-are viață veșnică rămânând în el.”  
Efes. 4:31 „Orice amărăciune și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru.”

52. N-a dat însuși Dumnezeu putere unor oameni peste viața altora? Dumnezeu a acordat stăpânirii putere spre bine, ca să pedepsească pe cei ce fac răul și să poarte sabia ca să apere societatea (pe oameni) împotriva vrăjmașilor.  
Rom. 13:4 „Dregătorul este slujitorul lui Dumnezeu pentși ru binele tău. Dar dacă faci răul teme-te căci nu degeaba poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune și să pedepsească pe cel ce face rău.”

53. Ce ne poruncește Dumnezeu în cea de-a cincea poruncă?  
Dumnezeu ne poruncește să trăim în pace cu aproapele nostru, să-l ajutăm și să-l sprijinim în toate primejdiile și necesitățile vieții.

Col. 2:13-14 „Ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătăți, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții și iertați-vă unul pe altul.”

Matei 5:39 „Oricui te lovește peste obrazul drept, întoarceți și pe celălalt.”

Isaia 58:6-7 „Iată postul plăcut Mie: împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost, dacă vezi pe un om gol, acoperă-l și nu întoarce spatelul tău.”

54. Cum să ne purtăm față de propria noastră viață, după cea de-a cincea poruncă?

Să nu ne scurtăm viața, nici să nu dăunăm propriei noastre vieți, ci s-o îngrijimca pe un dar de la Dumnezeu și s-o întrebuițăm spre slava lui Dumnezeu.

Fapte 16:28 „Să nu-ți faci nici un rău.”

2Cor. 5:15 „Hristos a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mă trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei.”

55. Care ne sunt viciile care scurtează în mod deosebit viața omului?  
Îmbuibarea și beția și desfrânarea.

Rom. 13:13 „Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în cefuri și beții; nu în curvii și în fapte de rușine.”

Porunca a șasea

### **Să nu preacurvești [comiți adulter]**

56. Cine a instituit căsătoria?

Căsătoria a fost instituită de Dumnezeu, care a rânduit de la crearea omului ca un bărbat și o femeie să trăiască împreună ca soți, susținându-se reciproc, spre a crește și a se înmulți.

Gen. 2:28 „Domnul Dumnezeu a zis: <Nu este bine ca omul să fie singur, am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.>”

Gen. 1:28 „Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a zis: <Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul.>”

Matei 19:4-6 „Drept răspuns Iisus le-a zis: <Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis *De aceea v-a lăsat omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevastă-sa și cei doi vor fi un singur trup*. Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.>”

57. Ce interzice Dumnezeu în cea de-a șasea poruncă?

Dumnezeu interzice nu numai adulterul ci și orice desfrânare, prin râvnire, cu gândul, cu vorba, cu purtarea sau cu fapta.

Evrei 13:4 „Căsătoria să fie ținută în toată cinstea și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari.”

Matei 5:28 „Oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.”

Efes. 5:34 „Curvia sau orice altfel de necurăție, sau lăcomia de avere, nici că nu fie pomenite între voi, așa cum de cuvine unor sfinți. Să nu se audă nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, care nu sunt cuviincioase.”

58. Ce poruncește Dumnezeu în porunca a șasea?

Dumnezeu ne poruncește să fim curați în inimile noastre, să ducem o viață de înfrânare a poftelor, în cuvinte și în fapte, iar fiecare să iubească și să cinstească pe soțul său.

1Cor. 6:19,20 „Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care locuiește în voi? Proslăviți dar pe Dumnezeu care este în trupul vostru.”

Efes 5:24,25 „După cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile. Bărbaților, iubiți-vă nevestele, cum a iubit și Hristos Biserica și s-a dat pe sine pentru ea.”

Porunca a șaptea

### **Să nu furi?**

59. Cum să privim bunurile pământești?

Să privim bunurile pământești ca pe darurile bune pe care ni le dă Dumnezeu fiecăruia în parte, prin care să slujim unul celuilalt în dragoste, spre slava Lui. Ps. 24:1 „Al Domnului este pământul, cu tot ce este pe el.”

Prov. 22:2 „Bogatul și săracul se întâlnesc; Domnul i-a făcut și pe unul și pe altul.”

60. Ce ne interzice Dumnezeu în cea de-a șaptea poruncă?

Dumnezeu ne interzice să-i furăm aproapelui nostru banii și bunurile sale, sau să ni le însușim prin înșelătorie și vicleșug.

1Tes. 4:3-6 : „Voia lui Dumnezeu este ca nimeni să nu fie cu vicleșug și cu nedreptate în trebuie față de fratele său; pentru că Domnul pedepsește toate aceste lucruri.”

Ezec. 18:8,9 „Omul care nu împrumută cu dobândă și nu ia camătă, care își abate mâna de la nelegiure și judecă după adevăr între un om și altul, care urmează legile Mele și păzește poruncile Mele, lucrând cu credincioșie, omul acela este drept și va trăi negreșit, zice Domnul Dumnezeu.”

Ier. 22:13 „Vai de cel ce-și zidește casa cu nedreptate... care pune pe aproapele său să lucreze degeaba, fără să-i dea plata.”

61. Ce ne poruncește Dumnezeu în cea de-a șaptea poruncă?

Dumnezeu ne poruncește să fim muncitori, să ne arătăm cinstiți și dreți față de orice om și să-i ajutăm aproapelui să-și îmbunătățească bunurile și pâine de toate zilele.

Rom. 12:11,17 „În sânguință fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul.

Urmăriți ce este bine, înaintea tuturor oamenilor.”

Rom. 13:7 „Dați tuturor ce sunteți datori să dați; cui datorați birul, dați-i birul.”

1Petru 4:10 „Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după harul pe care l-a primit.”

Luca 16:10 „Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri, este nedrept și în cele mari.”

Porunca a opta

### **Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.**

62. Cum să privim un anume bun și o reputație bună înaintea oamenilor?  
Să considerăm un nume bun și o reputație bună ca pe o comoară de preț pentru orice om, deoarece bucuria în viață și propășirea profesională pot depinde de asta.

Prov. 22:1 „Un nume bun este mai de dorit decât o bogăție mare și a fi iubit prețuiește mai mult decât aurul și argintul.”

1Cor 9:15 „Nimeni să nu-mi ia pricina mea de laudă.”

63. Ce ne interzice Dumnezeu în cea de-a opta poruncă?  
Dumnezeu ne interzice să mărturisim strâmb împotriva aproapelui nostru, fie la judecată, fie în alte împrejurări.

64. În ce fel se mărturisește strâmb împotriva aproapelui?  
Mărturisim strâmb împotriva aproapelui atunci când îl mințim, îl înșelăm, îl vorbim de rău pe la spate sau îi facem un nume rău, așa încât prin asta să îl ducem în rătăcire și să-l înșelăm prin vorbire mincinoasă.

Luca 6:37 „Nu judecați și nu veți fi judecați; nu osândiți și nu veți fi osândiți.”

1Petru 2:1 „Lepădați dar orice răutate și orice vicleșug, orice fel de prefăcătorie, de pizmă și de clevetire.”

65. Cum depun oamenii o mărturie mincinoasă împotriva lor înșiși?

Prin lăudăroșenie și prin fățarnicie.

1Sam: 2:3 „Nu mai vorbiți cu atâta îngâmfare.”

66. Ce ne poruncește Dumnezeu prin porunca a opta?  
Dumnezeu ne poruncește să găsim o scuză pentru aproapele nostru, să gândim și să vorbim bine despre el și să căutăm a întoarce toate spre binele lui, ținându-ne todeauna de adevăr.

1Petru 4:8 „Mai persus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate.”

Efes. 4:25 „Lăsați-vă de minciună: fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul.”

Porunca a noua

**Să nu poftesti casa aproapelui tău.**

67. Ce ne interzice Dumnezeu prin cea de-a noua poruncă?

Dumnezeu ne interzice pofta cea rea, care ne-ar determina să căutăm a ne însuși prin vicleșug, sub o aparență de legalitate, moștenirea sau casa aproapelui nostru.

Luca 12:15 „Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viața nu stă în belșugul avuției lui.”

Prov. 21:10 „Sufletul celui rău dărește răul, semenul lui n-are nici o trecere înaintea lui.”

Prov. 24 :15 „Nu întinde curse, nelegiuitele, la locuința celui neprihănit.”

68. Ce ne poruncește Dumnezeu în cea de-a noua poruncă?

Dumnezeu ne poruncește să fim mulțumiți cu partea noastră de avuție, să nu-l invidiem pe semenul nostru pentru bunurile lui și să-l ajutăm să păstreze ceea ce posedă. (Dar cine se îmbogățește prin faptul că nu a plătit celor ce au lucrat pentru el, acela este un hoț. O astfel de purtare să n-o încurajăm, nici să n-o apărăm. Dacă un hoț încearcă însă să-l jefuiescă, să încercăm a-l împiedica.)

1Tim. 6:6 „Negreșit, evlavie însoțită de mulțumire este un mare câștig.”

Filip 2:4 „Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora.”

Porunca a zecea

**Să nu poftesti nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui...  
nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.**

69. Ce ne interzice Dumnezeu în porunca a zecea?

Dumnezeu ne interzice să poftim spre rău diferite lucruri, în mod deosebit să poftim ceea ce ne-ar determina să ademenim, să ispitim sau să-i luăm aproapelui nostru soția sau slugile etc.

1Petru 2:11 „Vă sfătuiesc ca pe nilte străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești, care se războiesc cu sufletul.”

Iacov 1:15 „Pofta, când a zămăslit, dă naștere păcatului.”

70. Ce ne poruncește Dumnezeu în porunca a zecea?

Dumnezeu ne poruncește să ne păstrăm curați de pofte rele, și totodată să avem o dragoste sinceră față de semenul nostru spre folosul lui, așa încât să îndemnăm pe soția și slujitorii lui să-i fie credincioși și să facă ceea ce este de datoria lor să împlinescă.

(Uneori, asta poate fi o povară grea, o cruce pusă de Dumnezeu. Poart-o, până când Dumnezeu o va lua, sau îți va arăta El o altă cale.)

Lev. 19:2 „Fiți sfinți căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul, Dumnezeul vostru.”

Col. 3:5 „Omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima și pota cea rea.”

Rom. 15:2 Fiecare din noi să placă aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora.

71. Ce ne spune Dumnezeu cu privire la toate aceste porunci?

Dumnezeu spune: Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsește nelegiuirea părinților prin copii până la al treilea și al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, și mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

72. De ce se numește Domnul, Dumnezeul nostru, un Dumnezeu gelos? Domnul, Dumnezeul nostru, un Dumnezeu gelos deoarece El, din pricina dreptății Sale, trebuie să pedepsească păcatul și nici un păcat nu poate evita sau scăpa de pedeapsa veșnică a lui Dumnezeu, decât prin pocăință. Ezech. 18:23 „Doresc Eu moartea păcătosului? Zice Domnul, Dumnezeu. Nu doresc Eu mai degrabă ca el să se întoarcă de pe căile lui și să trăiască?” Luca 19:10 „Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.”

73. Ce este păcatul?

Păcat este tot ce lucrează împotriva poruncii lui Dumnezeu. (Ceea ce-l deșparte pe om de Dumnezeu și de aproapele său.)

1 Ioan 3:4 „Oricine face păcat, face și fărădelege și păcatul este fărădelege.”

74. De câte feluri este păcatul?

Păcatul este în parte păcat originar și, în parte, păcat săvârșit.

75. Ce este păcatul originar?

Păcatul originar este păcatul cu care ne naștem, moștenit în firea noastră, care ne face să ne înclinăm spre ce este rău și să nu fim în stare a săvârși binele.

Ps. 51:5 „Iată că sunt născut din nelegiuire și în păcat m-a zămislit mama mea.”

Ioan 3:6 „Ce este născut din carne, este carne.”

Rom. 7:14 „Știm în adevăr că legea este duhovnicească; dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului.”

76. Ce este păcatul făptuit?

Păcatul făptuit este orice poftire, orice gând, cuvânt sau faptă, prin care călcăm poruncile lui Dumnezeu, prin care facem ceea ce ne-a interzis Dumnezeu, sau lăsăm nefăcut ceea ce Dumnezeu ne-a poruncit să facem. Matei 15:19 „Din inimă ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, furtișagurile, mărturiile mincinoase, hulele.”

Iacov 4:17 „Cine știe să facă bine și nu face, săvârșește un păcat.”

77. În ce constă deosebirea dintre diferitele păcate cu fapta?

Păcatele cu fapta sunt, în parte, săvârșite cu intenție, adică cu bună știință și voință, în parte fără intenție, săvârșite din neștiință sau din nebăgare de seamă.

Luca 12:47 „Robul acela, care a știut voia stăpânului său și nu s-a pregătit deloc și n-a lucrat după voia, va fi bătut cu multe lovituri.”

Ps. 19:13 „Cine își cunoaște greșelile făcute din neștiință? Iartă-mi greșelile pe care nu le cunosc.”

78. Cu ce amenință Dumnezeu pe cel care păcătuiește?

Dumnezeu amenință să-l pedepsească pe cel care păcătuiește cu multe suferințe în viața de acum, iar în cea de apoi cu osânda veșnică.  
Rom. 1:18 „Mâna lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei oricării necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor.”  
Deut. 27:26 „Blestemat să fie cine nu va împlini cuvintele Legii acesteia și cine nu le va face.”

79. Cum pedepsește Dumnezeu nelegiurea părinților în copii?

Dumnezeu îngăduie ca multe consecințe grele ale păcatelor părinților să vină asupra copiilor lor, spre pedepsirea părinților, cât timp aceștia continuă să trăiască în păcat.

80. Ce urmărește Dumnezeu să obțină prin amenințările Sale?

Dumnezeu amenință pentru ca noi să ne temem de mânia Lui, așa încât să nu păcătuim împotriva poruncilor Sale.

1Petru 1:17 „Dacă chemați ca Tată pe Cel ce judecă fără părtinire, pe fiecare după faptele lui, purtați-vă cu frica în timpul pribegiei voastre.”

81. Ce făgăduiește Dumnezeu celor care Îl iubesc și păzesc poruncile Lui?

Dumnezeu făgăduiește harul Său și orice bine, tuturor celor care Îl iubesc și păzesc poruncile Sale. Acest Bine se va extinde din neam în neam.

82. La ce vrea Dumnezeu să ne încurajeze prin făgăduințele pe care ni le dă?

Prin făgăduințele pe care ni le dă, Dumnezeu vrea să ne încurajeze să-L iubim, să ne încredem în El și să trăim cu bucurie după poruncile Lui.

1Tim. 4:7-8 Caută să fii evlavios. Căci desprinderea trupească este de puțin folos, pe când evlavia este folositoare în orice privință, întrucât ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.

83. Putem noi oare trăi, după poruncile lui Dumnezeu, în așa fel încât prin aceasta să fim socotiți neprihăniți înaintea Lui?

Noi nu putem trăi după poruncile lui Dumnezeu, în așa fel încât, prin faptele noastre, să fim socotiți neprihăniți înaintea Lui, pentru că păcatul originar, care este înăscut în noi, nu poate fi niciodată înlăturat din viața noastră pământească. De aceea păcătuim în felurite chipuri.

(Înaintea oamenilor ne putem îndreptăți prin fapte bune, prin destoinicie, prin respectarea legilor omenești etc. Dar Dumnezeu privește în adâncul ființei noastre.)

Ps. 139:1 „Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști.”

Ps. 7:10 „Tu cercetezi inimile și răunchii, Dumnezeule drept!”

Ioan 2:25 „El Însuși știa ce este în om.”

Rom. 3:20-23 „Nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii. Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.”

84. În cazul acesta la ce ne folosește Legea?

Legea vrea să ne învețe să cunoaștem păcatul și să ne căim de faptul că l-am săvârșit. Legea urmărește apoi să ne îndrumeze spre Hristos și atunci când am căpătat prin El iertarea păcatelor și puterea să trăim o viață sfântă, să ne

descoperire în continuare voia lui Dumnezeu, așa încât să trăim după poruncile Sale.

Rom. 3:20 „Prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.”

Gal. 3:24 „Astfel legea ne-a fost un îndrumător spre Hristos.”

Rom. 10:4 „Hristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede în El, să poată căpăta neprihănirea.”

Rom. 3:31 „Deci prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.”

Matei 5:17 „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.”

Partea a doua

## Crezul

85. Ce este crezul (mărturisirea de credință)?

Crezul (mărturisirea de credință) este un rezumat cuprinzător al Evangheliei și reprezintă mărturisirea într-un cuget a Bisericii creștine despre Sfânta Treime divină și despre binefacerile de care avem parte prin ea.

86. Ce se înțelege prin aceea că Dumnezeu este o treime?

Dumnezeu este Unul, dar în ființa Lui divină El este treime veșnică: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Deut. 6:4 „Domnul Dumnezeu nostru este singurul Domn.”

Matei 28:19 „Duceți-vă și faceți ucenici în toate neamurile botezându-i în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh.”

2Cor. 13:13 „Harul Domnului nostru Iisus Hristos și Dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!”

87. Ce deosebire este între Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt în sânul ființei divine?

Tatăl L-a născut pe fiul din veșnicie, Fiul este născut din veșnicie din Tatăl și Duhul Sfânt purcede din veșnicie din Tatăl și din Fiul.

Ioan 5:26 „După cum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viață în sine.”

Iona 15:26 „Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.”

88. Cum putem numi pe Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt în mărturisirea credinței noastre?

Tatăl este numit prima persoană, Fiul este numit a doua și Duhul Sfânt cea de-a treia persoană în divinitate.

89. Cum s-a descoperit Dumnezeu în legătura Lui cu noi?

În legătura Lui cu noi, Dumnezeu s-a descoperit ca Creatorul nostru plin de dragoste, ca Mântuitorul nostru și ca Cel ce ne sfințește.

Primul articol

## **Despre Dumnezeu Tatăl și despre creațiune**

### ***Cred în Dumnezeu Tatăl, Atotputernicul, Creatorul cerului și al pământului.***

90. Ce mărturisim noi prin cuvintele: Cred în Dumnezeu Tatăl?  
Eu mărturisesc că vreau din toată inima să rămân la Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care prin Hristos este și Tatăl meu.  
Efes. 3:14-15 „Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ.”

91. Ce cuprinde afirmația că Dumnezeu este creatorul cerului și al pământului?

La început Dumnezeu a creat totul din nimic, prin Cuvântul Său.  
Gen. 1:1 „La început Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”  
Apoc. 4:11 „Vrednic ești Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slave, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile, și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!”  
Ioan 1:3 „Toate lucrurile s-au făcut prin Cuvânt; și nimic din ce s-a făcut n-a fost făcut fără El.”  
Evrei 11:3 „Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri cari se văd. ”

92. Care sunt ființele cele mai importante pe care le-a creat Dumnezeu?  
Creaturile raționale: îngerii și oamenii.

93. Ce sunt îngerii?

Îngerii sunt duhuri pe care Dumnezeu le-a creat la început și le-a înzestrat cu înțelepciune și sfințenie, putere și fericire, așa încât să-L proslăvească în veci pe Dumnezeu și să ducă a îndeplinire ceea ce poruncește El.  
Ps. 103:20 „Binecuvântați pe Domnul, îngerii Lui, care sunteți tari în putere, care împliniți poruncile Lui...”  
Evrei 1:14 „Nu sunt oare toți duhuri slujitoare trimise să împlinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea?”

94. Au rămas toți îngerii cu slava cu care au fost creați?

Nu, ci diavolul și îngerii săi au căzut de la Dumnezeu; și, în vrăjmășie împotriva Lui, se împotrivesc, de atunci încolo, voii Lui celei sfinte și lucrează ce este rău.  
Ioan 8:44 „Diavolul nu stă în adevăr.”  
2Petru 2:4 „Dumnezeu n-a cruțat pe îngerii care au păcătuit.”  
Efes. 6:12 „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tinericului acestui veac, împotriva răutății care sunt în locurile cerești.”

95. Ce crezi și mărturisești că ți-a dat Dumnezeu ție la creațiune?

Eu cred și mărturisesc că Dumnezeu mi-a dat trup și suflet, ochi, urechi și toate mădularele, minte și toate simțurile.

Fapte 17:25 „Dumnezeu dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.”  
Ps. 139:14 „Te laud că sunt o făptură așa minunată. Minunate sunt lucrările tale și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta.”

96. Cum l-a creat Dumnezeu pe primul om?

Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, așa încât omul era după asemănarea lui Dumnezeu.

Gen. 1:26-27 „Dumnezeu a zis: Să facem om după chipul nostru și după asemănarea noastră. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său.”

97. În ce constă „chipul lui Dumnezeu”?

Chipul lui Dumnezeu constă în aceea că omul a fost creat cu înțelepciune și sfințenie, liber de suferință și moarte, și i s-a dat, de asemenea, capacitatea de a stăpâni asupra pământului.

Gen. 1:31 „Dumnezeu s-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune.”

Gen 1:28 „Stăpâniți peste păștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.”

98. Au rămas oamenii în starea în care au fost creați de Dumnezeu?

Nu, ci prin căderea în păcat a fost anulat chipul lui Dumnezeu, așa încât minte lui a fost întunecată și voia lui și-a pierdut sfințenia. În felul acesta, omul a atras asupra lui și asupra pământului blestemul.

Rom. 5:19 „Prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși.”

1Cor. 2:14 „Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu.”

Rom. 5:18 „astfel dar, după cum printr-o singură greșală a venit osânda care i-a lovit pe toți oamenii...”

Gen. 3:17-19 „Blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale. În sudoarea feții tale să-ți mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ. Căci din el ai fost luat. Căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.”

99. În ce sunt cuprinse toate urmările căderii omului în păcat?

Toate umările căderii în păcat sunt cuprinse pentru om în moarte, respectiv cea trupească și cea duhovnicească, veșnică.

Gen. 2:17 „Din pomul cunoștinței binelu și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit.”

Rom. 5:12 „Printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea.”

Efes 2:12 „Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre în care trăiați odinioară...”

Apoc. 21:8 „Partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.”

100. A lepădat Dumnezeu omenirea căzută?

Nu. Dumnezeu a hotărât din veșnicie și a făgăduit, după căderea omului în păcat, mântuirea omului și, ca atare, la împlinirea vremii, l-a trimis pe singurul său fiu pentru ca omenirea să fie mântuită prin El.

Efes. 1:4 „În Hristos Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii.”

Gen. 3:14 „Domnu Dumnezeu a zis șarpelui: Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul.”

Ioan 3:16 „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.”

101. Cum se poartă Dumnezeu, în urma acestui fapt, cu lumea, pe care a creat-o?

Dumnezeu are grijă de tot ce a creat, dar se îngrijește în special de oameni și în mode deosebit de cei care se încred în El.

Ioan 5:17 „Tatăl Meu lucrează până acum.”

Matei 6:26 „Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mai mult preț decât ele?”

Romani 8:28 „Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu.”

102. Cum se numește această purtare de grijă a lui Dumnezeu? Providență divină.

103. Prin ce se manifestă providența lui Dumnezeu?

Providența lui Dumnezeu este manifestată în aceea că Dumnezeu păstrează cu putere tot ceea ce a creat și conduce totul după înțelepciunea Lui.

Evrei 1:3 „Fiul ține toate cu Cuvântul puterii Lui.”

Rom. 11:33 „O, adâncul bogăției și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui!”

104. În ce fel trăiești zilnic providența lui Dumnezeu?

Dumnezeu îmi poartă de grijă din belșug, zi de zi, ca să am haine și mâncare, casă și gospodărie și tot ce am nevoie pentru a rămâne în viață; de asemenea, mă apără și mă ferește de nenorociri, de primejdii și de orice rău.

Fapte 14:17 „Dumnezeu nu S-a lăsat fără mărturie, întrucât v-a făcut bine, v-a trimis ploi din cer și timpuri roditoare, v-a dat hrană din belșug și v-a umplut inimile de bucurie.”

Ps. 23:4 „Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău, căci tu ești cu mine.”

Ps 127:1 „Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc; dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cei ce o păzește.”

105. Când ne putem mângâia cu gândul că există o providență divină?

Ne putem cu adevărat mângâia cu gândul la providența divină, atunci când suntem credincioși chemării noastre și întrebuițăm după voia lui Dumnezeu puterile și mijloacele pe care El ni le încredințează.

2Tes. 3:10 „Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce.”

Prov 2.7 „El dă izbândă celor fără prihană, dă scut celor ce umblă în nevinovăție.”

106. Ce să credem desore nenorocirile care-i lovesc pe oameni aici pe pământ?

Să nu considerăm niciodată nenorocirile care-i lovesc pe oameni ca un produs al întâmplării, sau ca o lovitură a unei soarte oarbe și nemiloase, ci ca îngăduite de Dumnezeu în urma păcatului, spre pedepsirea, avertizarea și trezirea celor fără de Dumnezeu, iar celor ce se tem de Dumnezeu spre încercarea nădejzii și dragostei lor față de Dumnezeu și a încrederii lor în Dumnezeu.

Ier. 2:19 „Tu singur te pedepsești cu rputatea ta și singur te lovești cu necredințioșia ta.”

Iov 5:17 „Nu nesocoti mustrarea Celui Atotputernic.”

Ecl. 7:3 „Prin întristarea feței, inima se face mai bună.”

107. Care este raportul dintre providența divină și multele rele pe care le pun la cale oamenii?

Dumnezeu, care lucrează El însuși tot ce este bun și sprijină ceea ce corespunde voii Lui, interzice și pedepsește ceea ce este rău și adesea împiedică săvârșirea răului.

Dar cum, uneori, El îngăduie răul, îi rânduește acestuia un scop și conduce lucrurile spre un bun sfârșit.

Ps. 146:9 „Domnul răstoarnă calea celor răi.”

Gen. 50:20 „Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău; dar Dumnezeu a schimbat răul în bine.”

108. Prin ce ne amintește Dumnezeu că El poartă de grijă ființelor lipsite de rațiune?

Suntem îndemnați să îngrijim de ființele lipsite de rațiune, să le apărăm, să le întrebuițăm într-un chip plăcut lui Dumnezeu, dar să nu le silim niciodată peste putrile lor, să la maltratăm, sau să le chinuim.

Prov. 12:10 „Cei neprihăniți se îndură de vite, dar inima celui rău este fără milă.”

109. Ce-l determină pe Dumnezeu să-ți arate toate binefacerile Lui?

Dumnezeu îmi dăruiește toate binefacerile Lui numai datorită harului Său și iubirii sale de Tată, fără vreun merit din partea mea.

Plâng. 3:22 „Bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt.”

Gen. 32: 10 „Eu sunt prea mic pentru toate îndurările și pentru toată Credințioșia pe care ai arătat-o față de robul Tău.”

110. Ce-l datorezi tu lui Dumnezeu pentru toate binefacerile Lui?

Eu sunt dator să-i mulțumesc lui Dumnezeu și să-L slăvesc, să ascult de El și să-L slujesc.

Ps. 103:2 „Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul și nu uita nici una din binefacerile Lui!”

Al doilea articol

## Despre Fiul lui Dumnezeu și despre mântuire

***Cred în Iisus Hristos, Domnul nostru, Fiul lui Dumnezeu cel unul născut, care a fost zămislit de Duhul Sfânt, S-a născut din fecioara Maria; a suferit cu Pilat din Pont, a fost răstignit, a murit și a fost îngropat; s-a pogorât în locuința morților; a înviat a treia zi din morți; și S-a suit la cer, șade l-a dreaptă lui Dumnezeu Tatăl cel atotputernic; de acolo va veni să judece viii și morții.***

111. Ce mărturisești tu prin cuvintele: Cred în Iisus Hristos?  
Eu mărturisesc că vreau din toată inima să-L urmez pe Hristos, unicul Fiul al lui Dumnezeu, care după făgăduința lui Dumnezeu a venit în lume și a devenit Mântuitorul meu.

Gal. 4:4-5 „Când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm învierea.”

112. Ce înseamnă numele Iisus?

Numele Iisus înseamnă Mântuitor.

Matei 1:21 „Îi vei pune numele Iisus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”

Fapte 4:12 „Nu este sub cer nici un alt nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.”

113. De ce este Iisus numit și Hristos?

Iisus este numit Hristos pentru că El este Mesia cel făgăduit în Vechiul Testament, adică cel uns cu Duhul Sfânt și umplut de El, căpetenia mântuirii noastre.

Luca 2:11 „Astăzi, în cetatea lui David vi s-a născut mântuitor, care este Hristos, Domnul.”

Fapte 12:36 „Le-a vestit Evanghelia, cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Iisus din Nazaret.”

Fapte 5:30 „Dumnezeul părinților voștri a înviat pe Iisus, pe care voi l-ați omorât atârându-l pe lemn. Pe acest Iisus, Dumnezeu l-a înălțat prin puterea Lui și l-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor.”

114. Ce crezi că mărturisești tu cu privire la Iisus Hristos?

Eu cred și mărturisesc că Iisus este Dumnezeu adevărat, născut din Tatăl în veșnicie și, în același timp, om adevărat născut din fecioara Maria.

Ioan 1:1 „La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am primit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.”

1Tim 3:16 „Fără îndoială, mare este taina evlaviei... Cel ce a fost arătat în trup.”

Col 2:9 „În El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.”

115. De ce a trebuit Hristos să fie atât Dumnezeu cât și om?

Hristos a trebuit să fie atât Dumnezeu cât și om, pentru ca să poată fi un mijlocitor adevărat între Dumnezeu și om.

1Tim. 2:5 „Este un singur Dumnezeu și un singur Mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Iisus Hristos.”

2 Cor 5:19 „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.”

116. Fost-a Hristos om ca noi, în toate privințele?

Hristos a fost om ca noi, în toate privințele, cu o excepție: El a fost fără păcat. Evrei 4:5 „Avem un Mare Preot care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.”

117. Ce crezi și mărturisești tu cu privire la lucrarea de mântuire a lui Iisus Hristos?

Eu cred și mărturisesc că Iisus Hristos este Domnul meu, ca pe mine, om pierdut și osândit, m-a răscumpărat din toate păcatele de moarte și de sub stăpânirea Diavolului, m-a dobândit și m-a câștigat pentru El, nu cu aur sau cu argint, ci cu sângele Lui sfânt și scump și prin patimile și moartea pe care le-a suferit fără vină.

Ioan 1:29 „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.”

2Cor. 5:14 „Unul singur a murit pentru toți... toți deci au murit.”

1Ioan 3:8 „Fiul lui Dumnezeu s-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului.”

1Petru 1:18 „Știți că nu cu lucruri pieritoare, uc argint sau uc aur, ați fost răscumpeștiți din felul deșert de viețuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângeșe scump al lui Hristos, mielul fără cusur și fără prihană.”

118. Cum trebuie să-L privim pe Mântuitorul nostru în împlinirea lucrării sale de mântuire?

Ca pe divinul prooroc, Marele Preot și Împărat al acestei lumi.

Deut. 18:18 „Le voi ridica din mijlocul fraților lor un prooroc ca tine și voi pune cuvintele mele în gura Lui.”

Evrei 9:11 „Hristos a venit ca mare preot al Bunurilor viitoare.”

Luca 1:33 „Va împărăți peste casa lui Iacov în veci și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.”

119. Ce face parte din slujba de profet a lui Hristos?

Slujba de profet a lui Hristos constă în aceea că a făcut în trecut și face în prezent cunoscută voia lui Dumnezeu și planul Lui cu privire la Mântuirea noastră, și în aceea că El însuși constituie o pildă pentru noi.

Ioan 1:18 „Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; sinhurul Lui fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.”

Ioan 8:12 „Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.”

120. Ce face parte din slujba de Mare Preot a lui Hristos?

Slujba de Mare Preot a lui Hristos constă în aceea că, prin suferința și moartea Lui, în desăvârșită ascultare față de Tatăl Său ceresc, S-a adus pe Sine Însuși ca jertfă pentru ispășirea păcatelor noastre și pe această bază, se roagă pururea pentru noi.

Evrei 7:26 „Tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuie, sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de cei păcătoși și înălțat mai presus de ceruri, care n-are nevoie ca ceilalți mari preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, întâi pentru păcatele sale, apoi pentru păcatele norodului, căci lucrul acesta l-a făcut odată pentru totdeauna, când s-a adus jertfă pe Sine Însuși.”

Ioan 10:17 „Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau.”

1Ioan 2:22 „El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.”

Rom 5:19 „După cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți.”

Gal. 3:13 „Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-se blestem pentru noi.”

Evrei 7:24 „El are o preoție care nu poate trece de la unul la altul. De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru el.”

#### 121. Ce face parte din slujba de împărat a lui Hristos?

Din slujba de împărat a lui Hristos face parte că El domnește peste întreaga creatură, în cer și pe pământ, luptă și biruiește pe vrăjmașii Lui, iar în împărăția Lui dăruiește har și mântuire celor ce cred în El.

Matei 28:18 „Iisus le-a zis: <<Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.>>”

1Cor 15:25 „Căci trebuie ca El să împărățească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale.”

Efes. 1:22 „Dumnezeu l-a pus totul sub picioare și l-a dat Căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii.”

2Tim 4:18 „Domnul mă va izbăvi de orice lucru rău și mă va mântui, ca să intru în Împărăția Lui cerească.”

#### 122. În care stări trebuie să-L vedem pe Mântuitorul nostru?

În starea Lui de smerire și de înălțare.

Flip. 2:6 „Hristos Iisus, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat de Sine însuși și a luat chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om. S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte și încă moarte pe cruce. De aceea și Dumnezeu l-a înălțat nespus de mult și i-a dat Numele care este mai presus de orice nume; pentru ca în Numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor de sub pământ și orice limbă să mărturisească spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Iisus Hristos este Domnul.”

#### 123. Ce face parte, în primul rând, din smerenia lui Hristos?

Smerirea lui Hristos constă în mod deosebit în aceea că El, Cel zămislit de Duhul Sfânt, născut din fecioara Maria, a pătimit sub Pilat din Pont, a fost răstignit, a murit și a fost îngropat.

124. Ce face parte din înălțarea lui Hristos?

Înălțarea lui Hristos constă în aceea că El S-a pogorât în locuința morților, că a înviat a treia zi din morți, S-a suit la cer, șade la dreapta lui Dumnezeu Tatălș cel atotputernic, și de acolo va veni iarăși să judece viii și morții.

125. De ce S-a pogorât Hristos în locuința morților?

Hristos s-a pogorât în locuința morților ca să propovăduiască biruința Sa asupra puterii morții și asupra puterii diavolului.

1Petru 3:19 „Hristos S-a dus să propovăduiască duhurilor din închisoare.”

126. Ce însemnătate are învierea lui Hristos pentru credința noastră?

Prin aceea că Hristos a înviat și trăiește, S-a arătat a fi Mântuitor desăvârșit și a devenit pentru noi temelia neprihăririi și a vieții noastre.

Rom 1:4 „Iisus Hristos a dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea Lui din morți.”

1Cor. 15:17 „Dacă n-a înviat Hristos din morți, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre.”

Rom 4:25 „Iisus a fost dat din pricina fărădelegilor noastre și a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți.”

127. Ce se înțelege prin faptul că Hristos șade la dreapta Tatălui?

Prin aceasta se înțelege că Hristos, după ce S-a înălțat la cer, are parte pe vecie de puterea și de slava Tatălui.

Efes. 1:20 „Dumnezeu L.a înviat din morți pe Hristos, și L-a pus să șadă la treapta Sa, în locurile cerești, mai presus de orice domnie, de orice putere, de orice stăpânire, de orice dregătorie și de orice nume care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor.”

128. După înălțarea Sa la cer, Hristos nu mia este aici pe pământ?

Hristos este totuși cu noi în toate zilele, până la sfârșitul lumii, deși în mod nevăzut.

Matei 28:20 „Iată, Eu sun cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”

129. Cum se va petrece venirea lui Hristos la judecată?

Venirea lui Hristos la judecată se va produce în mod văzut, când El va veni pe norii cerului, cu mare putere și slavă și toți sfinții îngeri vor fi cu El, pentru ca să judece toate neamurile, atât pe cei care trăiesc, cât și pe cei care au murit de la începutul lumii.

Matei 25:31 „Când va veni Fiul Omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va șede pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții, cum desparte păstorul oile de capre.”

2Cor 5:10 „Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata, după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup.”

130. În ce fel va judeca Hristos pe oameni?

Hristos le va spune celor care l-au fost credincioși: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.”

Dar celor necredincioși le va spune: „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui.”

Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei neprihăniți vor merge în viața veșnică.

Matei 25:34, 41:46

131. Când se vor întâmpla aceste lucruri?

În zilele de pe urmă, când această lume va lua sfârșit, însă timpul când se vor întâmpla rămâne ascuns pentru noi.

Matei 24:36 „Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.”

132. Cu ce scop te-a mântuit Hristos pe tine?

Hristos m-a mântuit pentru ca să fiu al Lui, să trăiesc sub stăpânirea Lui, în Împărăția Lui și să-l slujesc în neprihănire veșnică, fără vină și fericit, așa cum El a înviat din morți, trăiește și domnește în veșnicie.

Rom 14:9 „Căci Hristos pentru această a murit și a înviat, pentru ca să aibă stăpânire și peste cei morți și peste cei vii.”

Tit 2:14 „Hristos Iisus S-a dat pe Sine Însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-și curățească un norod care să fie al Lui, plini de râvnă pentru fapte bune.”

Ioan 17:24 „Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și acei pe care mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu.”

Al treilea articol

### **Despre Duhul Sfânt și despre Sfințire**

***Cred în Duhul Sfânt; în biserica cea sfântă, creștină, părtășia sfinților; în iertarea păcatelor, în învierea morților și în viața veșnică.***

133. Ce mărturisești tu prin cuvintele: „Cred în Duhul Sfânt”?

Eu mărturisesc că vreau, cu toată inima mea, să umblu călăuzit de Duhul Sfânt, Duhul Tatălui și al Fiului, care a fost trimis de dragul lui Hristos să săvârșească lucrarea lui Dumnezeu de sfințire în inima mea.

Ioan 14:26 „Mângâietorul, adică Duhul Sfânt pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța și că ca aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”

134. Ce este sfințirea?

Sfințirea este lucrarea Duhului Sfânt în inimile noastre, prin care El ne face părtași ai harului mântuirii, transformându-ne astfel inimile și viațile, așa încât să fim sfinți.

2Tes. 2:13 „De la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului.”

135. De ce trebuie Duhul Sfânt să ne facă părtași harului mântuirii?

Pentru că noi, prin propira noastră minte sau putere, nu suntem în stare să venim prin credință la Hristos și să devenim părtași ai mântuirii Sale.

1Cor. 12:3 „Nimeni nu poate zice: <Iisus este Domnul>, decât prin Duhul Sfânt.”

136. Prin ce mijloace lucrează Duhul Sfânt sfințirea?  
Prin mijloacele harului, care sunt Cuvântul lui Dumnezeu și sfintele Sacramente.

137. În ce ordine lucrează Duhul Sfânt sfințirea?  
Duhul Sfânt ne cheamă prin Evanghelie, ne luminează cu darurile Sale, ne sfințește și ne păstrează în credința cea dreaptă.

138. În ce fel te-a făcut Duhul Sfânt pentru prima dată părtaș al harului mântuirii?  
Duhul Sfânt m-a făcut părtaș al harului mântuirii prin botez și astfel m-a născut din nou la viața în Hristos.  
Ioan 3:5 „Dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu”  
Gal. 3:27 „Toți care ați fost botezați pentru Hristos, v-ați îmbrăcat în Hristos.”

139. În ce fel continuă Duhul Sfânt lucrarea Lui în omul care a fost botezat?  
Duhul Sfânt îl păstrează și îl educă pe omul credincios și îl face să crească în harul pe care l-a primit prin botez, iar dacă omul cade în necredință, Duhul Sfânt îl caută cu chemarea Sa și cu lumina harului Său, așa încât, printr-o pocăință adevărată, să fie din nou condus la Domnul.  
Filip. 1:6 „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Iisus Hristos.”  
Ezec. 34:16 „Voi căuta pe cea pierdută, voi aduce înapoi pe cea rătăcită, voi lega pe cea rănită și voi întări pe cea slabă.”

140. Cum se cheamă Duhul Sfânt prin Evanghelie?  
Duhul Sfânt ne vestește Evanghelia și ne oferă, prin ea, harul în Hristos.  
2Tes 2:14 „Iată la ce v-a chemat El prin Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Iisus Hristos.”  
Luca 14:17 „Vaniți, căci iată că toate sunt gata.”

141. Pe ce se bazează progresul lucrării harului în omul care a fost chemat?  
Progresul lucrării harului se bazează pe aceea că omul se lasă călăuzit de harul care l-a chemat și întrebuințează drept Cuvântul lui Dumnezeu, în smerenie și ascultare, se supune cerințelor Cuvântului.  
Luca 11:28 „Ferice de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-L păzesc.”  
Evrei 3:7 „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile.”  
Ioan 3:21 „Cine lucrează după adevăr, vine la lumină.”

142. Cum ne luminează Duhul Sfânt prin darurile Sale?  
Prin Lege și Evanghelie, Duhul Sfânt aprinde o lumină oricărui om, al cărui suflet a fost întunecat prin păcat, așa încât acesta ajunge să se cunoască pe sine însuși și pe Mântuitorul său.  
Efes. 5:8 „Odinioară erați în întuneric; dar acum sunteți în lumină în Domnul.”

143. Ce realizează luminarea omului prin Lege?

Luminarea omului prin Lege are drept urmare aceea că, în cugetul său omul devine conștient de mânia lui Dumnezeu și regretă păcatul său.

Rom. 7:7 „păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege.”

144. Când regretăm cu-adevărat păcatele noastre?

Regretăm cu-adevărat păcatele noastre atunci când le recunoaștem din inimă, suntem întristați de ele și dorim să fim izbăviți de păcat.

Ps. 51:1 „Ai milă de mine, Dumnezeule, în bunătatea Ta! După îndurarea Ta cea mare șterge fărădelegile mele! Căci îmi cunosc bine fărădelegile și păcatul meu stă necurmat înaintea mea.”

2Cor. 7:10 „În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire și de care cineva nu se căiește vreodată.”

145. Ce realizează luminarea omului prin Evanghelie?

Luminarea omului prin Evanghelie are drept urmare aceea că omul se căiește pentru faptele sale, caută din inimă harul lui Dumnezeu în Hristos și, în felul acesta, ajunge la credința în Mântuitorul său.

Efes. 5:14 „Deșteaptă-te, tu care dormi, scoală-te din morți și Hristos te va lumina.”

Rom. 10:17 „Astfel credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin cuvântul lui Hristos.”

146. În ce constă dreapta credință în Hristos?

O credință dreaptă în Hristos constă în aceea că noi dorim din inimă să-l primim pe Hristos ca Mântuitor al nostru și ne punem încrederea numai în El cu privire la iertarea păcatelor, viața veșnică și mântuire.

Evrei 11:1 „Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”

Filip. 3:7 „Dar lucrurile care pentru mine erau câștiguri, le-am socotit ca o pierdere din pricina lui Hristos, ca să câștig pe Hristos și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos.”

147. Cum se numește pasul pe care-l face un om atunci când, cu căință și credință, se îndreaptă de la păcat la Hristos?

Atunci când un om care se îndreaptă de la păcat la Hristos, cu căință și credință, aceasta se numește pocăință sau întoarcere la Dumnezeu.

Fapte 11:18 „Dumnezeu a dat deci neamurilor pocăință, să aibă viața.”

1Petru 2:25 „Căci erați ca niște oi rătăcite. Dar acum v-ați întors la păstorul și episcopul sufletelor voastre.”

148. Ce lucrare săvârșește Dumnezeu în viața omului, atunci când acesta îl primește pe Hristos printr-o credință dreaptă?

Dumnezeu îl socotește pe om neprihănit prin credința în Iisus Hristos.

Rom. 4:5 „Celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce crede pe păcătos neprihănit, credința pe care o are în el îi este socotită neprihănire.”

149. Ce înseamnă să fi socotit neprihănit?

A fi socotit neprihănit înseamnă că Dumnezeu, de dragul lui Hristos, iartă omului toate păcatele sale și îl primește ca să fie copilul Său, prin har.  
Rom. 4:6 „David numește fericit pe omul acela, pe care Dumnezeu, fără fapte, îl socotește neprihănit. <Ferice> zice el, <de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!>”  
Gal. 3:26 „Că toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Iisus Hristos.”  
Rom. 5:1 „Fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos.”

150. Cum îl sfințește Duhul Sfânt pe omul credincios?

Duhul Sfânt dă omului, prin credință, viață în Hristos și face din el un nou om, cu un cuget nou, cu simțăminte noi și cu o putere nouă, ca să poată face voia lui Dumnezeu.  
Gal. 2:20 „Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe Sine Însuși pentru mine.”  
Gal. 4:6 „Pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă <Avă!> adică <Tată!>”  
2Cor. 5:17 „Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă; iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”

151. Cum se numește viața duhovnicească, care ia naștere prin credință?

Această viață duhovnicească este numită „naștere din nou”, deoarece, prin credință, omul este readus la viața în Hristos pe care a primit-o prin botez.  
1Petru 1:23 „Ați fost născuți din nou, nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.”

152. Cum se manifestă faptul că omul are viață în Hristos?

Faptul că omul are viață în Hristos se arată prin aceea că el îl urmează pe Mântuitorul său, ascultă de poruncă lui Dumnezeu fără a se împotrivi și nu mai păcătuiește în mod intenționat.  
Gal. 5:6 „Căci în Iisus Hristos, nici tăiere împrejur nici netăierea împrejur n-au preț, ci credința care lucrează prin dragoste.”  
1Ioan 2:6 „Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Iisus.”  
1Ioan 3:9 „Oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui fiindcă este născut din Dumnezeu.”

153. Ce înseamnă a avea o credință moartă?

Înseamnă a-ți însuși mângâiere din făgăduința harului lui Dumnezeu, fără pocăință, fără a te fi întors la Dumnezeu.  
Iacov 2:20 „Credința fără fapte este zadarnică.”

154. Cum îl păstrează Duhul Sfânt pe om la credință?

Duhul Sfânt continuă să-l cheme și să-l lumineze pe omul credincios și îl ajută astfel să caute, prin pocăință zilnică, să primească mereu de la Mântuitorul său, iertarea păcatelor. De asemenea, să-i dăruiască din ce în ce mai multă putere, pentru ca să crească mereu în sfințenie.

1Petru 1:5 „Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!”

1Petru 5:10 „Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat în Hristos Iisus la slava Sa cea veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintiți.”

Col. 3:9 „Voi v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut.”

155. De ce trebuie să țină seama omul credincios, pentru a rămâne în credință?

Trebuie să rămână la Cuvântul lui Dumnezeu, să vegheze, să se roage și să lupte lupta ce bună. De asemenea, după îndrumarea Mântuitorului său, să ia parte la Cina Domnului.

Ioan 8:31 „Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți cu adevărat ucenicii Mei.”

Matei 26:41 „Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită!”

Matei 16:24 „Dacă voiește cineva să vine după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.”

1Tim. 6:12 „Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică la care ai fost chemat.”

156. Unde săvârșește Duhul Sfânt lucrarea Sa de sfințire?

Duhul Sfânt săvârșește lucrarea Sa de sfințire în Biserica Creștină cea una sfântă, sau, cu alte cuvinte, în sânul comunității creștinilor de pe pământ.

Efes. 4:4 „Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nedejde a chemării voastre. Este un singur Domnu, o singură credință, un singur botez.”

Efes. 2:20 „Voi sunteți zidiți pe temelia apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Iisus Hristos. În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.”

157. Prin ce ia naștere și crește creștinătatea pe pământ?

Creștinătatea ia naștere și crește pe pământ prin aceea că Duhul Sfânt o cheamă și o adună, o luminează și o sfințește; de asemenea o păstrează și o păzește ca să rămână la Iisus Hristos într-o credință dreaptă.

Marcu 16:15 „Duceți-vă în toată lumea și propovădiți Evanghelia la orice făptură!”

Fapte 2:41 „Cei ce au primit propovăduirea lui au fost botezați și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.”

Matei 16:18 „Pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței Morților nu o vor birui.”

158. De ce este numită Biserica „părtășia sfinților”?

Biserica este numită „părtășia sfinților” numai prin aceea că oamenii care fac parte din ea sunt cei care au fost sfinți printr-o credință adevărată.

Rom. 8:9 „Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos nu este al Lui.”

2Tim 2:19 „Temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită, având pecetea aceasta: < Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui> și <Oricine rostește Numele Domnului, să se depărteze de fărădelege!>”

159. Unde se află Biserica lui Hristos?

Biserica lui Hristos se află peste tot unde se propovăduiește clar și curat Cuvântul lui Dumnezeu și se administrează Sfintele Sacramente după Cuvântul și după rânduiala lui Hristos.

Rom. 10:14 „Cum vor crede în Acela despre care n-au auzit și cum vor auzi despre El fără propovăduitori?”

1Cor. 12:13 „Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup și am fost adăpați dintr-un singur Duh.”

Matei 18:20 „Acolo unde sunt adunți doi sau trei în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”

Isaia 55:11 „Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.”

160. Cine să propovăduiască Cuvântul și să administreze Sacramentele în Biserică?

Hristos a rânduit slujba propovăduirii, care este și slujba Duhului.

Ioan 20:21 „Iisus a spus ucenicilor săi <Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi. >”

2Cor 3:6 „Dumnezeu ne-a făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului.”

161. Cum va desăvârși Duhul Sfânt lucrarea Sa, cu tine și cu întreaga Biserică a lui Hristos?

Duhul Sfânt, împreună cu Tatăl și cu Fiul, mă ca învia în Ziua de Apoi pe mine și pe toți morții și va da, mie și tuturor credincioșilor în Hristos, viață veșnică.

Rom. 8:11 „Dacă Duhul Celui ce a înviat pe Iisus din morți locuiește întru voi, Cel ce a înviat pe Hristos Iisus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său ce locuiește în voi.”

162. În ce stare se găsesc sufletele celor morți înainte de Ziua de Apoi?

Sufletele celor credincioși, după ce s-au despărțit de trup, se bucură de fericire veșnică de la Dumnezeu, dar cei necredincioși sunt în chinuri, în așteptarea judecății.

Luca 23:43 „Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu mine în Rai.”

Ioan 3:36 „Cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.”

163. Ce se înțelege prin învierea morților?

Prin învierea morților se înțelege că în Ziua de apoi trupurile morților vor fi putrezite și se vor uni iarăși cu sufletele lor, iar trupurile credincioșilor vor fi schimbate, devenind asemenea trupului proslăvit al lui Hristos.

Ioan 5:28 „Vine ceasul când toți cei din mormânt vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut cele bune vor învia pentru viață, iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.”

Filip. 3:20 „Cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Iisus Hristos. El va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemeni trupului slavei Sale.”

1Cor. 15:51 „Nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați.”

#### 164. Ce este viața veșnică?

Viața veșnică este pacea de nedescris, bucuria și slava pe care o vor avea copiii lui Dumnezeu în ceruri, unde Îl vor vedea pe Dumnezeu, Îi vor sluji și Îl vor lăuda în veci.

2Cor. 4:17 „Întristările noastre ușoare, de o clipă, lucrează pentru noi mai mult o greutate veșnică de slavă. Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci le cele care nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele care nu se văd, sunt veșnice.”

1Ioan 3:2 „Acum suntem copii ai lui Dumnezeu și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.”

2Petru 3:13 „Noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.”

#### 165. Ce adeverești tu din toate cele cuprinse în acest articol de credință?

Adeveresc că toate acestea sunt, fără îndoială adevărate și că eu, crezând în ele, voi putea atât să trăiesc cât și să mor.

Partea a treia

## Rugăciunea Domnului

Matei 6; Luca 11.

166. Ce este rugăciunea?

Rugăciunea este starea de vorbă a inimii noastre cu Dumnezeu, iubitul nostru Tată ceresc, pe care putem să-L rugăm cu privire la bunuri duhovnicești și trupești, sau să-I mulțumim și să slăvim numele Lui cel sfânt.

Plâng. 3:41 „Să ne înălțăm și inimile cu mâinile, spre Dumnezeu din cer.”

Ps. 50:15 „Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi”

167. De ce să ne rugăm?

Să ne rugăm, pentru că Dumnezeu ne îndeamnă la rugăciuneși ne făgăduiește că va asculta rugăciunile . De asemenea și pentru că avem mereu nevoie să alergăm la El și să ne deschidem inimile pentru harul și pentru ajutorul Său.

Ioan 16:24 „Cereți și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.”

Ps. 71:3 „Fii o stâncă de adăpost pentru mine unde să pot fugi totdeauna! Tu ai hotărât să mă scapi căci tu ești stâncă și cetățuia mea.”

168. Cum să ne rugăm?

Să ne rugăm cu o inimă smerită și plină de pocăință și cu o supunere copilărească în numele lui Iisus.

Dan. 9:18 „Căci nu pentru neprihănirea noastră îți aducem cereile noastre, ci pentru îndurările tale cele mari.”

Matei 26:39 „Tată... nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.”

Ioan 16:23 „Orice ve-ți cere de la Tatăl în numele Meu, vă va da.”

169. Ce înseamnă a te ruga în numele lui Iisus?

A te ruga în numele lui Iisus înseamnă a te ruga în părtășie cu Iisus, după voia Lui și plin de încredere în El.

Ioan 15:7 „Dacă rămâneți în mine și dacă rămân în voi cuvintele mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”

1 Ioan 5:14 „Îndrăzneala pe care o avem la El, este că dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă.”

Matei 21:22 „Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi.”

170. Cine ne face destoinici ca să ne rugăm cum trebuie?

Duhul Sfânt care este Duhul harului și al rugăciunii.

Rom. 8:15 „Voi ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm <Avă!> adică <Tată!>”

171. Cum împlinește Dumnezeu făgăduința Sa cu privire la ascultarea rugăciunii?

Dumnezeu împlinește făgăduința Sa cu privire la ascultarea rugăciunii prin aceea că El, la timpul convenit, ne dă ceea ce am cerut, sau chiar ceva mai bun și mai de folos pentru noi (pe pământ fiind sau în cer).  
Isaia 55:8 „Gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul.”

172. Cum începe rugăciunea Domnului?  
Tatăl nostru care ești în ceruri.

173. La ce dorește Dumnezeu să ne îndemne prin aceea că vrea ca noi să-L numim Tată?  
Prin aceasta, Dumnezeu vrea să ne îndemne, cu dragoste, să credem că El este cu adevărat Tatăl nostru și că noi suntem cu adevărat copiii lui, așa încât să ne rugăm cu îndrăzneală și plini de încredere, așa cum se cuvine unor copii buni față de scumpul lor Tată.  
1 Ioan 3:1 „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copiii ai lui Dumnezeu!”  
Matei 7:11 „Dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu atât mai mult Tatăl vostru care este în ceruri, va da lucrurile bune celor ce l le cer.”

174. De ce este necesar ca, în mod deosebit cu privire la această rugăciune, să fim îndemnați să avem îndrăzneală și încredere?  
Cu privire la rugăciune avem nevoie de un astfel de îndemn, pentru că, atunci când avem de gând să pășim înaintea Domnului celui sfânt, ne gândim în mod deosebit la propria noastră vrednicie.

175. De ce ne-a învățat Hristos să spunem în rugăciune: „Tatăl nostru”?  
Pentru ca, prin aceasta să fim îndemnați, cu dragoste, să ne rugăm împreună cu ceilalți și pentru ceilalți.  
1Tim. 2:1 „Vă îndemn dar, înainte de toate, să facem rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri, pentru toți oamenii.”

176. De ce ne-a învățat Hristos să spunem în rugăciune: „Tatăl nostru care ești în ceruri”?  
Prin aceasta Hristos a vrut să ne amintească slava și puterea nemărginită a lui Dumnezeu, datorită căroră El este în stare să facă mai mult decât cerem sau gândim noi.  
Efes. 3:14 „Îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru iisus Hristos, din care își trage numele orice familie în ceruri ori pe pământ.”

Prima cerere

*Sfințească-se numele Tău!*

177. Ce cerem noi în prima rugămintă?  
În această cerere noi cerem ca numele lui Dumnezeu, care în sine însuși este Sfânt, să fie sfințit și în noi.  
Ps. 115:1 „Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă slava, pentru bunătatea Ta, pentru credincioșia Ta.”

178. Când este sfințit numele lui Dumnezeu în noi?

Numele lui Dumnezeu este sfințit în noi atunci când Cuvântul lui Dumnezeu este învățat clar și curat, iar noi trăim după acest Cuvânt în sfințenie, ca niște copii ai lui Dumnezeu.

Ier. 23:28 „Cine a auzit Cuvântul Meu, să spună întocmai Cuvântul Meu!”

Matei 5:16 „Așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.”

179. Cine pângărește numele lui Dumnezeu?

Cel care învață și trăiește altfel decât Cuvântul lui Dumnezeu, acela pângărește Numele lui Dumnezeu în mijlocul nostru.

Matei 15:9 „Degeaba Mă cinstesc ei învățând ca învățături niște porunci omenești.”

Rom. 2:23 „Tu, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi.”

A doua cerere

*Vie împărăția Ta.*

180. Ce se înțelege prin Împărăția lui Dumnezeu?

Prin Împărăția lui Dumnezeu se înțelege împărăția harului pe pământ, împărăție în care Dumnezeu oferă oamenilor harul Său și li-l împărtășește prin Cuvântul și prin sacramente. În cer, ea va fi o împărăție a slavei, în care Dumnezeu va da celor credincioși viața veșnică și fericire veșnică.

Matei 10:7 „Pe drum, propovăduiți și ziceți: <Împărăția Cerurilor este aproape>!”

2Tim. 4:18 „Domnul mă va izbăvi de orice lucru rău și mă va mântui, ca să intru în Împărăția lui cerească.”

181. Împărăția lui Dumnezeu nu vine și fără s-o cerem noi în rugăciune?

Împărăția lui Dumnezeu vine și așa, de la sine, prin propria ei putere și nu prin puterea rugăciunii noastre. Dar noi, prin rugăciunea noastră, să pregătim calea pentru Împărăția lui Dumnezeu atât în noi înșine, cât și în alții.

182. Așadar, ce cerem noi în a doua rugămintă?

În această rugămintă noi ne rugăm ca Împărăția lui Dumnezeu să vină și în inima noastră, precum și să cucerească din ce în ce mai mult loc și să se statornicească și în inimile celorlalți oameni, până când, în cele din urmă, va ajunge să vină pe deplin în ceruri.

Matei 6:33 „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.”

2Tes. 3:1 „Rugați-vă pentru noi, ca Cuvântul Domnului să se răspândească și să fie proslăvit.”

Apoc. 19:6 „Aliluia! Domnul Dumnezeu nostru cel atotputernic, a început să împărătească.”

183. Când vine Împărăția lui Dumnezeu în inima noastră?  
Împărăția lui Dumnezeu vine în inima noastră atunci când Dumnezeu ne dă Duhul Său cel Sfânt, așa încât, prin harul Său, ajungem să ne punem toată încrederea în Cuvântul Său cel sfânt.  
Marcu 1:15 „Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocățiți-vă și credeți în Evanghelie!”

184. Ce urmări are faptul că Împărăția lui Dumnezeu vine în inima noastră?  
Urmarea este că noi trăim în Dumnezeu aici, în vremea de acum și cândva în veșnicie.  
Rom. 14:17 „Împărăția lui Dumnezeu este neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt.”  
Dan. 7:18 „Sfinții Celui Prea Înalt vor primi împărăția și vor stăpâni împărăția în veci, din veșnicie în veșnicie.”

A treia cerere

*Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.*

185. Nu se face voia lui Dumnezeu fără ca noi să ne rugăm în acest scop?  
Voia cea bună și plină de har a lui Dumnezeu se face și fără rugăciunea noastră.  
P. 33:11 „Sfaturile Domnului dăinuiesc pe vecie.”

186. Unde se face voia lui Dumnezeu în tot timpul și în mod desăvârșit?  
Voia lui Dumnezeu se face, în tot timpul, în mod desăvârșit, în ceruri, la sfinții îngeri și la oamenii cei mântuiți, care Îl proslăvesc pe Dumnezeu, Îi sunt supuși și Îi slujesc în veșnicie.  
Ps. 103:20 „Binecuvântați pe Domnul îngerii Lui, care sunteți tari în putere, care împliniți poruncile Lui.”  
Dan. 7:10 „Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece miide ori zece mii stăteau înaintea Lui.”

187. Ce cerem noi în a treia rugămintă?  
În această rugămintă, noi Îl rugăm pe Dumnezeu ca voia Sa cea bună și plină de har să domnească și în noi.

188. Când domnește voia lui Dumnezeu în mod deosebit în noi?  
Voia lui Dumnezeu domnește în mod deosebit în noi, atunci când sfințim numele Său și ne deschidem inima pentru împărăția Sa, așa încât nici o putere să nu ne poată împiedica să împlinim cu credincioșie ceea ce poruncește Dumnezeuul nostru și să suportăm cu răbdare ceea ce ne dă El să suferim.  
Gen. 17:1 „Eu sunt Dumnezeu cel atotputernic. Umblă înaintea Mea și fii fără prihană.”  
2Tim. 2:3 „Sufere împreună cu mine, ca un bun ostaș al lui Hristos.”

189. Care sunt puterile care caută să împiedice să se facă voia lui Dumnezeu?

Vrăjmașii noștri duhovnicești: diavolul, lumea și propria fire pământească, care nu doresc să sfințim numele lui Dumnezeu și ca Împărăția lui să vină în noi. 2 Cor 11:3 „Mă tem ca, după cum șarpea amăgit pe Evacu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este față de Hristos.”

Matei 18:7 „Vai de lume din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!”

Gal. 5:17 „Firea pământească pofteste împotriva Duhului și Duhul împotriva firii pământești.”

190. Ce se înțelege prin lume?

Lumea întrunește oamenii care nu s-au întors la Dumnezeu, împreună cu firea lor rea și cu felul lor de viețuire potrivit voii lui Dumnezeu.

191. Ce se înțelege prin propria noastră fire pământească?

Prin propria noastră fire pământească se înțelege firea noastră corupă prin păcat.

192. Cum săvârșește Dumnezeu voia Lui în noi?

Dumnezeu Își săvârșește voia prin noi atunci când frânge și împiedică orice voie rea și orice plan rău al diavolului, al lumii și al proprieii noastre firi pământești și atunci când ne întărește și ne păstrează tari în Cuvântul Său, și prin credință, în toate zilele vieții noastre.

Luca 12:32 „Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere împărăția.”

1Petru 1:5 „Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!”

A patra cerere

*Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi.*

193. Ce se înțelege aici prin pâinea cea de toate zilele?

Prin pâinea noastră cea de toate zilele înțelegem aici tot ce este necesar pentru păstrarea vieții, cum ar fi mâncare, băutură, haine, casă și multe altele. Prov. 30:8 „Nu-mi da nici sărăcie nici bogăție, dă-mi pâinea ce-mi trebuie.”

194. Nu dă oare Dumnezeu pâinea în fiecare zi și fără rugăciunea noastră?

Ba da, Dumnezeu dă pâinea în fiecare zi și fără rugăciunea noastră, tuturor oamenilor, chiar și celor răi.

Ps. 145:15 „Ochii tuturor nădăjduiesc în Tine și tu le dai hrana la vreme.”

Matei 5:45 „El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei dreți și peste cei nedreți.”

195. Atunci de ce mai este necesar să ne rugăm pentru pâinea cea de toate zilele?

Dacă nu cerem pâinea cea de toate zilele cu credință și nu o primim ca pe un dar de la Dumnezeu, nu putem avea binecuvântarea ce însoțește acest dar. Matei 4:4 „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci și cu tot Cuvântul bun al lui Dumnezeu”

1Tim. 4:4 „Orice faptură a lui Dumnezeu este bună; și nimic nu este lepădat, dacă se ia cu mulțumiri; pentru că este sfințit prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciuni.”

196. Așadar, ce cerem noi în cea de-a patra rugămintă?

Noi ne rugăm nu numai ca Dumnezeu să ne dea nouă pâine cea de toate zilele, ci și ca noi să recunoaștem că ea este darul lui Dumnezeu și s-o primim cu recunoștință.

197. De ce spunem noi : dă-ne-o nouă astăzi?

Pentru ca nu cumva să cădem în deznădejde din cauza îngrijorării cu privire la ziua de mâine ci, dimpotrivă, să fim încredințați că bunătatea lui Dumnezeu este, în fiecare zi, nouă.

Matei 6:34 „Nu vă îngrijați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngriji de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.”

Plâng 3:22 „Bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață.”

A cincea cerere

*Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.*

198. Ce mărturisim noi înaintea lui Dumnezeu prin cea de-a cincea rugămintă?

Noi mărturisim înaintea lui Dumnezeu marea noastră vină, care ne face să nu fim vrednici de nimic din ceea ce cerem și să nu merităm nimic din toate acestea.

Ps. 69:5 „Dumnezeule, greșalele mele nu-Ți sunt ascunse.”

199. Ce cerem noi în această rugămintă?

Noi ne rugăm ca Tatăl nostru cel ceresc să nu privească la păcatele noastre și, din pricina Io, să respingă rugăciunea noastră, ci, de dragul lui Hristos, prin har, să ne ierte tot ce am păcătuit.

Ps. 51:9 „Întoarce-Ți privirea de la păcatele mele, șterge toate nelegiurile mele.”

Ps. 25:7 „Nu-Ți aduce aminte de greșelile din tinerețea mea, nici de fărădelegile mele; ci adu-Ți aminte de mine, după îndurarea Ta, pentru bunătatea Ta, Doamnel!”

200. Este necesar să ne exprimăm această rugămintă și după ce am trăit harul (iertarea) lui Dumnezeu?

Noi trebuie totdeauna să ne rugăm pentru iertarea păcatelor, căci păcătuim în fiecare zi în diferite feluri și nu merităm altceva decât pedeapsă.

Ps. 130:3 „Dacă ai păstra, Doamne, aducerea aminte a nelegiuirilor, cine ar putea sta în picioare, Doamne? Dar la Tine este iertare.”

201. Ce făgăduim noi prin cuvintele: precum și noi iertăm greșităilor noștri?

Prin aceste cuvinte, noi, care am primit de la Dumnezeu iertare păcatelor noastre și care așteptăm să primim și mai departe iertarea păcatelor, făgăduim să iertăm și noi din inimă celor care au greșit față de noi și să le facem bine.

Efes. 4:32 „Iertați-vă unul pe altul cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.”

Matei 6:15 „Dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.”

A șasea cerere

*Și nu ne duce pe noi în ispită.*

202. Ispitește Dumnezeu pe cineva?

Nu! Ce-i drept, Dumnezeu pune la încercare credința oamenilor, nădejdea și răbdarea lor, dar el nu ispitește pe nimeni.

Iacov 1:13 „Nimeni, când este ispitit, să nu zică: <sunt ispitit de Dumnezeu>. Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău și el însuși nu ipitește pe nimeni. ”

203. În cazul acesta, cine sunt cei ce ne ispitesc?

Vrăjmașii noștri duhovnicești: diavolul, lumea și propria noastră fire.

204. Ce se înțelege prin aceea că vrăjmașii noștri duhovnicești ne ipitesc?

Prin această înțelege că ei încearcă să ne înșele, să ne ademenească să acceptăm o credință falsă, să ne răpească orice nădejde și să ne ducă la alte păcate grele și la vicii.

1 Petru 5:8 „Potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.”

Prov. 16:29 „Omul asupritor amăgește pe aproapele său și-l duce pe o cale care nu este bună.”

Iacov 1:14 „Fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuși și momit.”

205. Ce cerem noi în cea de-a șasea rugămintă?

Noi cerem în această rugămintă ca Dumnezeu, prin harul Său, să ne ferească de ispite și, dacă totuși vom fi ispitiți, să ne dea putere să luptăm împotriva lor și în cele din urmă să fim biruitori.

1 Cor. 10:13 „Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.”

206. Când putem noi aștepta ca Dumnezeu, după făgăduințele Sale, să ne ajute în ispite?

Putem aștepta ajutorul lui Dumnezeu în ispite dacă nu ne ducem noi înșine în ispite, nici nu neglijăm să veghem și să ne rugăm lui Dumnezeu, căutând putere ca să rămânem biruitori.

Matei 4:7 „Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău.”

Matei 26:41 „Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.”

Efes 6:13 „Luați toate armele lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.”

A șaptea cerere

*Ci ne izbăvește de cel rău.*

207. Ce cerem noi în a șaptea rugămintă?

În a șaptea rugămintă noi, în celel din urmă, ne rugăm ca Tatăl nostru ceresc să ne izbăvească de orice rău și de orice primejdie, atât cu privire la trup cât și la suflet.

208. În ce fel ne izbăvește Dumnezeu aici, în vremea de acum, de orice rău și de orice primejdie?

Dumnezeu abate de la noi ceea ce este rău și primejdios, ne ajută să ieșim dintr-o astfel de situație, sau ne dă har, ca să purtăm cu răbdare povara pe care El ne-o pune.

Ps. 91:4 „El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui.”

Ps. 91:15 „Când Mă va chema îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtoare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi.”

2 Cor. 12:9 „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.”

209. Când vom fi izbăviți pe deplin de cel Rău?

Vom fi izbăviți pe deplin de cel Rău dacă stăruim în credința în Hristos până la sfârșitul vieții, iar Dumnezeu ne dăruiește un sfârșit binecuvântat și ne ia, prin harul Său, din această vale a plângerii la El, în cer.

Apoc 21:4 „El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

210. Cu ce se termină rugăciunea Domnului?

Rugăciunea Domnului se ncheie cu un cuvânt de proslăvire: *Căci a Ta este Împărăția și puterea și mărirea, în veci.*

211. De ce terminăm noi rugăciunea cu aceste cuvinte de proslăvire?

Prin aceasta, noi vrem să ne mărturisim credința că Tatăl nostru cel ceresc vrea, poate și va asculta plin de îndurare rugăciunile noastre.

Efes. 3:20 „Iar a Celui ce prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Iisus, din neam în neam în vecii vecilor!”

212. Ce ne învață cuvântul „Amin” care este adăugat la rugăciunea „Tatăl nostru”?

Cuvântul „amin” mă învață să fiu sigur că astfel de rugăciuni sunt plăcute tatălui ceresc și sunt ascultate de El; căci El însuși ne-a poruncit să ne rugăm astfel și ne-a făgăduit că ne va asculta.

Luca 11:9 „Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide.”

213. Așadar, cum vrei să închei tu rugăciunea ta „Tatăl nostru”? Eu vreau să spun cu credință: „Amin, amin”; asta înseamnă „da, așa va fi!”

Partea a patra

## **Sacramentul Botezului**

214. Ce este un sacrament?

Sacramentul este un act sfânt, instituit de însuși Hristos, prin care El, cu ajutorul unor elemente văzute și pământești, ne împărtășește daruri ale harului, nevăzute și cerești.

215. Care sunt sacramentele?

Sacramentul botezului și Sacramentul altarului, sau cina Domnului, care în Vechiul Testament au fost preînchipuite prin tăierea împrejur și prin mielul de Paști.

216. Ce este botezul?

Botezul nu este numai apă, ci apă sfințită prin porunca lui Dumnezeu și legată de Cuvântul lui Dumnezeu.

217. Prin ce cuvinte a instituit Hristos, sfântul botez?

Hristos a spus ucenicilor Săi: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și învăța-ții să păzească tot ce v-am poruncit.” Matei 28:18

218. Cum să înțelegem noi cuvântul lui Hristos: „Faceți ucenici din toate neamurile”?

Prin acest cuvânt, Hristos ne poruncește să facem ucenici ai Săi pe toți oamenii din toate neamurile.

Fapte 2:39 „Făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toși cei care sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.”

219. După porunca lui Hristos, cum trebuie să fie toți oamenii făcuți ucenici ai Săi?

Să fie botezați cu apă în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și să fie învățați să păzească tot ce a poruncit Hristos.

220. Care este cuvântul pe care Hristos l-a legat de apă în botez?

Hristos a legat de apa botezului cuvintele : „în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”.

221. Ce cuprinde faptul că botezul este primit în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh?

Înseamnă că noi, prin botez, intrăm în legătură cu Sfânta Treime dumnezeiască și devenim membri ai Bisericii Sale așa încât, prin credință, putem avea încredere în El ca în Cel care este Tatăl nostru, Răscumpărătorul nostru și Cel care ne sfințește.

Gal. 3:26 „Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Iisus. Toți care ați fost botezați pentru Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos.”

1Cor. 12:13 „Noi toți, în adevăr am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup.”

222. Să fie făcuți toți copiii ucenici ai lui Hristos prin botez?

Și copiii să fie făcuți prin botez ucenici ai lui Hristos, căci Hristos spune:

„Lăsați copilașii să vină la mine și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei.” (Marcu 10:14)

„dacă nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3:5)

223. Ce daruri ale harului ne sunt date nouă prin botezul în numele Sfintei Treimi Dumnezeiești?

Prin botezul în numele Sfintei Treimi dumnezeiești ne sunt date toate bunurile pe care Hristos le-a dobândit pentru noi și anume: iertarea păcatelor, izbăvirea de moarte și de diavol, precum și dericirea veșnică.

Fapte 2:38 „Fiecare din noi să fie botezat în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre.”

Col 2:13 „Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu Hristos.”

Col 1:12 „Să mulțumiți Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină. El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui.”

1Petru 3:21 „Icoana aceasta închipuitoare vă mântuiește acum pe voi și anume botezul.”

224. În ce fel ne însușim noi darurile harului prin botez?

Prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu și în făgăduințele Sale.

225. Care sunt cuvintele lui Dumnezeu și făgăduințele sale privitoare la darurile harului în botez?

Domnul nostru Iisus Hristos spune în ultimul capitol din Evanghelia după Marcu: „Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.”

226. În ce sunt cuprinse aici toate darurile harului pe care le primim în botez?

Toate sunt cuprinse în cuvintele: „va fi mântuit”.

227. Ce face ca noi să primim aceste daruri ale harului în botez?

Apa singură nu poate să săvârșească o astfel de lucrare, ci Cuvântul lui Dumnezeu, care sfințește apa și este legat de ea, precum și credința care se încrede în Cuvântul care este legat de apa botezului.

228. În ce sens se bazează lucrarea botezului pe Cuvântul lui Dumnezeu?

Cuvântul lui Dumnezeu face ca apa să devină botez, căci fără Cuvântul lui Dumnezeu apa rămâne doar apă și nu devine botez. Dar împreună cu Cuvântul lui Dumnezeu este botez, adică devine o apă a vieții, plină de har și o spălare a nașterii din nou în Duhul Sfânt.

Efes. 5:25 „Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă, prin Cuvânt.”

229. În ce sens se bazează lucrarea botezului pe credință?

Credința noastră, fără îndoială, nu face ca apa să devină botez, dar mântuirea care ni se dăruiește în botez ne-o însușim și o păstrăm numai prin credință.

Rom 3:4 „Necredința lor va nimici ea credințioșia lui Dumnezeu? Nicidecum!”

Efes 2:8 „Prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu.”

230. De ce este numit botezul o apă a vieții plină de har și o spălare a nașterii din nou?

Întrucât noi, care din fire suntem născuți în păcat, devenim prin botez părtași ai harului mântuirii și, în felul acesta, primim viață nouă în Hristos.

Ioan 3:6 „Ce este năcut din carne este carne și ce este născut din Duh este duh.”

231. Cum de slăvește apostolul Pavel sfântul botez ca pe o spălare a nașterii din nou?

Apostolul Pavel spune în epistola către Tit în cap. 3; El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi prin Iisus Hristos, Mântuitorul nostru; pentru ca, odată socotiți neprihăniți prin harul Lui, să ne facem, în nădejde, moștenitori ai vieții veșnice.

Adevărat este cuvântul acesta.

232. Ce ne obligăm noi prin botez?

Prin botez ne obligăm să facem uz de harul pe care l-am primit, ca să murim împreună cu Hristos și să înviem împreună cu El, întâi în mod simbolic, apoi în mod real.

233. Cum să murim împreună cu Hristos?

Omul vechi din noi să fie zdrobit și să moară.

234. Cum poate omul vechi să fie zdrobit și omorât?

Prin pocăință zilnică să fim eliberați de poftele firii pământești, așa încât să lepădăm păcatul și să-l biruim mereu mai mult.

Efes. 4:22 „Să vă desbrăcați de omul cel vechi, care se strică, după poftele înșelătoare.”

235. Cum să înviem împreună cu Hristos?

În noi trebuie să iasă la iveală, în fiecare zi, și să învieze un om nou.

236. Ce se înțelege prin aceea că un om nou trebuie să iasă la iveală în noi și să învieze în fiecare zi?

Prin asta se înțelege că noi, prin pocăință zilnică, trebuie să ne înnoim mereu după chipul lui Dumnezeu, așa încât să fim din ce în ce mai mult gata a-l sluji în neprihănire și sfințenie.

Efes. 4:23 „Să vă înnoiți în duhul inimii voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.”

237. Ce ne învață apostolul Pavel cu privire la obligațiile care decurg pentru noi din botez?

Apostolul Pavel spune în epistola către romani din capitolul 6: Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi o să trăim viață nouă.

238. Cum să fie învățați copiii botezați să fac uz în mode de drept de harul botezului?

Copii botezați să fie educați creștinește prin îngrijirea părinților și a Bisericii și să fie învățați în Cuvântul lui Dumnezeu, așa încât, prin harul lui Dumnezeu, să împlinească tot ce a poruncit Iisus.

Efes. 6:4 “Creșteți-l pe copiii voștri în mustrarea și învățătura Domnului.”

Matei 18:10 “Feriți-vă să nu defăimați nici măcar pe unul dintre acești micuți; căci vă spun că îngerii lor, în ceruri, văd pururea fața Tatălui Meu, care este în ceruri.”

239. Cine trebuie în primul rând, să-i sprijine pe părinți în educația creștină a copiilor?

În primul rând nașii care, la botezul copilului, s-au obligat să fie alături de părinții acestuia și, mai ales în cazul morții părinților, să vegheze asupra păcatului care locuiește în copil să fie crescut în mustrarea și în învățătura Domnului.

240. Prin ce se încheie educația creștină a copiilor în biserică?

Educația creștină a copiilor în Biserică se încheie prin aceea că, în fața bisericii, copiii sunt examinați cu privire la cunoștințele lor despre credință, mărturisesc credința lor și făgăduiesc să păstreze cu credincioșie harul botezului și să facă uz de acest har. Pe această bază, primesc binecuvântarea Bisericii și sunt admiși să ia parte la Cina Domnului.

241. Prin ce poate omul zădărnici harul botezului?

Harul botezului poate fi zădărnicit prin aceea că cel botezat nu lasă Duhul Sfânt să lucreze în el o pocăință zilnică, ci neglijează Cuvântul lui Dumnezeu și rugăciunea, începe să îndrăgească lumea și să fie de acord cu păcatul.

Efes 4:30 “Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluit pentru ziua răscumpărării.”

Evrei 3:12 “Luați seama dar, fraților, ca nici unul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu.”

1 Ioan 2:15 “Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui meu nu este în el.”

242. Cei care au căzut din harul botezului nu mai au nici un folos de pe urma botezului lor?

Harul pe care Dumnezeu îl dă prim botez rămâne statornic din partea lui Dumnezeu, așa încât El îl caută pe cel căzut, ca să-l readucă la El printr-o adevărată pocăință.

Ezec. 34:16 "Voi căuta pe cea pierdută, voi aduce înapoi pe cea rătăcită, voi lega pe cea rănită și voi întări pe cea slabă."

Ier. 3:22 "Întoarceți-vă copiii răzvrătiți și vă voi ierta abaterile."

Partea a cincea

## **Sacramentul Altarului sau Cina Domnului**

(pentru care ne pregătim prin mărturisirea păcatelor – spovedanie)

243. Ce face parte din această pregătire?

Pregătirea constă din două părți: mărturisirea păcatelor și absolvirea, adică vestirea iertării.

244. În ce constă mărturisirea păcatelor?

Mărturisirea păcatelor constă în aceea că un om păcătos, care își regretă păcatele sale și se căiește de ele în inima lui, își recunoaște păcatele și dorește iertarea de dragul lui Hristos.

Ps. 32:5 "Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile mele! Și Tu ai iertat vina păcatului meu."

245. În ce constă absolvirea (vestirea iertării)?

Absolvirea, adică vestirea iertării, constă în aceea că slujitorul Cuvântului, după ce ne-am mărturisit păcatele, ne vestește, conform rânduirii lui Hristos, iertarea păcatelor noastre.

Ioan 20:33 "Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ținea, vor fi ținute."

246. Ce trebuie să luăm în considerație cu privire la această absolvire de păcate?

Că numai Dumnezeu este cel care iartă păcatele și că nu se poate primi iertarea păcatelor fără căință și credință.

247. În câte feluri poate avea loc mărturisirea păcatelor?

Mărturisirea păcatelor (spovedania) poate avea loc fie în mod public, fie individual, precum și independent de Cina Domnului.

248. Ce este excluderea?

Excluderea este interdicția de a lua parte la Cina Domnului. Ea se aplică unui păcătos care în mod evident nu se căiește de păcatul său. Ea se aplică până când acesta se întoarce și se pocăiește.

Matei 18:18 "Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice veți deslega pe pământ, va fi deslegat în cer."

249. Ce este Sacramentul Altarului?

Sacramentul Altarului este trupul și sângele Domnului nostru Iisus Hristos, sub formă de pâine și vin, sacrament instituit nouă, creștinilor, de Însuși Hristos, ca să mâncăm și să bem din ele.

250. Cum a fost rânduit Sacramentul Altarului?

Evangheliștii Matei, Marcu și Luca, precum și apostolul Pavel scriu după cum urmează: în noaptea în care a fost vîndut, Domnul nostru Iisus Hristos a luat o pâine și după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: "Luați, mâncați, acesta este trupul Meu, care se frînge pentru voi; să faceți lucrul aceste spre pomenirea Mea."

Tot astfel, după cină, a luat paharul și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, l-a dat ucenicilor zicând: "Beți toți din el; acesta este legămîntul cel nou în sângele Meu, care se varsă pentru mulți spre iertarea păcatelor. Să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el."

251. Cu ce scop a instituit Hristos Cina Domnului?

Hristos a instituit Cina Domnului pentru ca ucenicii Lui să ia această Cină în amintirea morții Sale, precum și ca o întărire a părtășiei cu El și a părtășiei între ucenici.

1Cor. 11:26 " Pentru că ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El."

1Cor. 10:17 "Având în vedere că este o pâine, noi care suntem mulți, suntem un trup, căci toți luăm o parte din aceeași pâine."

252. Care sunt darurile nevăzute pe care Hristos ni le dă prin pâine și vin la Cina Domnului?

Hristos ne dă, odată cu pâine binecuvîntată, cu adevărat trupul Său; și odată cu vinul binecuvîntat, cu adevărat sângele Său.

Matei 26:26 "Luați, mâncați; acesta este trupul Meu."

Matei 26:27 "Beți toți din el, căci acesta este sângele Meu, sângele legămîntului celui nou, care se varsă pentru mulți spre iertarea păcatelor."

1Cor. 10:16 "Paharul binecuvîntat, pe care-l binecuvîntăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frîngem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos?"

253. De ce se numește paharul Cinei Domnului legămîntul cel nou, în sângele lui Hristos?

Paharul Cinei Domnului este numit legămîntul cel nou, în sângele lui Hristos, deoarece, în Cina Domnului, Hristos ne împărtășește darurile Harului legămîntului celui nou, și acest legămînt este pecetluit prin sângele Său.

254. Care cuvinte ale lui Iisus ne spun ce binecuvîntări aduce cu sine Cina Domnului?

Aceasta ni se face cunoscut prin cuvintele: "Dat pentru voi și vărsat pentru voi spre iertarea păcatelor."

255. Ce ne învață aceste cuvinte despre binecuvîntarea Cinei Domnului?

Aceste cuvinte ne învață că în acest sacrament ni se dă iertarea păcatelor, viața și fericirea; căci acolo unde este iertarea păcatelor, este și viață și fericire.

Rom. 4:8 "Ferice de omul căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul."

256. Cum ni se acordă iertarea păcatelor în Cina Domnului?  
În Cina Domnului, Hristos ne reînnoiește și ne confirmă iertarea păcatelor.

257. În ce fel ni se dăruiește viață prin Cina Domnului?  
Viața ce ne-a fost dăruită e viață duhovnicească, ce a luat naștere prin botez și a fost întărită și înmulțită prin Cina Domnului, așa încât noi să creștem în credință și în dragoste.

Ioan 6:53 "Dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viață în voi înșivă."

Iona 15:5 "Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă."

258. Ce fel de fericire a fost pregătită pentru noi prin Cina Domnului?  
Prin Cina Domnului ni se dă și ni se întărește fericita încredințare că îl avem pe Hristos, care ne-a împăcat cu Dumnezeu și va păzi trupul și sufletul nostru până la învierea celor neprihăniți.

Ioan 6:54 "Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua de apoi."

259. Pe ce se bazează faptul că Cina Domnului aduce o astfel de binecuvântare?

Aceasta nu se bazează pe mâncare și pe băutură în sine, ci pe cuvântul făgăduinței "dat pentru voi și vărsat pentru voi spre iertarea păcatelor" și pe credințacare cuprinde această făgăduință și se crede în ea.

260. În ce sens se bazează binecuvântarea Cinei Domnului pe cuvântul făgăduinței?

Prin cuvântul făgăduinței, această masă sfântă devine Cina Domnului, căci aceste cuvinte sunt, împreună cu mâncarea și băutura trupească, partea esențială în acest sacrament.

261. În ce fel depinde binecuvântarea Cinei Domnului de credință?  
Fiecare participant la Cina Domnului primește, fără îndoială, trupul și sângele lui Iisus, dar numai cel care crede cuvintele făgăduinței lui Iisus primește ce făgăduiesc aceste cuvinte și anume iertarea păcatelor.

262. Cine este pregătit cum se cuvine așa încât să se poată bucura de sfânta Cină a Domnului?

Postul și pregătirea trupească fac parte din înfrânare și rânduiala exterioară, dar vrednic și pregătit cum se cuvine este acela care se încrede în aceste cuvinte: "dat pentru voi și vărsat pentru voi spre iertarea păcatelor".

1Cor. 14:40 "Dar toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială."

Evrei 10:22 "Să ne apropiem cu o inimă curată și cu credință deplină."

263. Ce înseamnă a se încrede pe deplin în aceste cuvinte?  
Aceasta înseamnă că, plin de căință din pricina păcatelor, omul caută din inimă ceea ce făgăduiesc aceste cuvinte.  
Matei 5:6 “Ferice cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați.”

264. Cine este nevrednic și într-o stare nepotrivită pentru a lua sfânta Cină a Domnului?  
Cel care nu-și cunoaște păcatul și nu-l regretă, cel care refuză să creadă în cuvântul făgăduinței lui Iisus și îl leapădă, acela este nevrednic, căci cuvântul “pentru voi” cere în primul rând o credință din toată inima.

265. Ce urmări dăunătoare are de așteptat cel ce ia Cina Domnului în chip nevrednic?  
Dacă cineva ia Cina Domnului în chip nevrednic, starea lui duhovnicească se înrăutățește și răspunderea lui duhovnicească devine mai mare.  
1Cor. 11:29 “Cine mănâncă și bea, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului.”  
1Cor. 11:27 “oricine mănâncă pâine aceasta și bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului.”

266. De ce trebuie să ținem seama, să nu luăm Cina Domnului în chip nevrednic?  
Trebuie să ne cercetăm inima în rugăciune neînaintea Domnului și felul nostru de viețuire înaintea Cuvântului Său.  
1Cor. 11:28 “Fiecare să se cercetez dar pe sine însuși și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta.”

267. De ce este necesară această cercetare de sine?  
Cercetarea de sine este necesară, deoarece fără ea n-am putea recunoaște cu adevărat starea noastră de decădere în păcat și, ca atare, n-am avea cu adevărat dor corespunzător după Hristos.  
1Cor. 11:31 “Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați.”

268. Când mulțumim cu adevărat pentru binecuvântarea pe care o primim prin Cina Domnului?  
Mulțumim cu adevărat pentru binecuvântarea pe care o primim în Cina Domnului când îl păstrăm cu credincioșie în amintirea pe Mântuitorul nostru și când cu inima, cu buzele și cu felul nostru de viețuirea Îl mărturisim și-L slăvim pe El, care a murit pentru noi și a înviat pentru noi.  
Col 3:17 “Orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți tot în numele Domnului Iisus și să mulțumiți prin El lui Dumnezeu Tatăl.”

Slăvit să fie Domnul, de-acum și până-n veșnicii!

*Hărnicia e de folos pentru sănătate și bunăstare,  
Ne ferește de multe prilejuri de păcătuire,  
Ne ajută să ne împotrivim pofțelor rele,*

*Ne dăruiește mângâiere și tărie duhovnicească  
Atunci când avem parte de nereușită.  
Trândăvia este începutul multor rele.  
(Din "Catehismul lui Lindblom")*